

Lichaam - ziel - geest

**Opheldering over de nog vaak voorkomende onduidelijkheid
betreffende de drie wezensdelen van de mens**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.4845 De samenstelling van de ziel
- BD.5063 De individualiteit van de ziel (1)
- BD.5198 De gang van de zielepartikeltjes in de materie - Bewust werken aan de ziel
- BD.6575 De vereniging van de geestvonk met de geest van de Vader - Jezus
- BD.6941 Het geschenk van God: een vonkje van Zijn liefde
- BD.7153 Het bewust werken van de mens aan zijn ziel
- BD.7262 Verrijzenis - Het vergaan van het vlees
- BD.7265 De ziel begint bewust aan haar aardse leven
- BD.7413 Het stadium van het zelfbewustzijn
- BD.7540 Gods zorg voor de mens
- BD.7726 Een vonkje van Gods geest in de mens
- BD.7732 Liefde en leed louteren de ziel
- BD.7798 Het werken van de geest in de mens Licht
- BD.7984 De goddelijke geestvonk is nodig voor de ommekeer van het wezen
- BD.8008 Iedere geest is een oergeest, gevallen of niet
- BD.8012 Verdere opheldering over de ziel
- BD.8117 De individualiteit van de ziel (2)
- BD.8327 De vereniging van de ziel met haar geest
- BD.8401 Wat was de mens in 't allereerste begin?
- BD.8414 Het belang van het aardse leven als mens
- BD.8458 Opheldering over de oergeest en zijn afval
- BD.8564 Het proces van het terugbrengen
- BD.8573 De vergeestelijking van ziel en lichaam - Wat is het materiële lichaam?
- BD.8575 Opheldering over de materie en haar opdracht
- BD.8658 Het moet licht worden onder de mensen
- BD.8790 De onvergankelijkheid van de menselijke ziel
- BD.8943 De mens is geen "toevalsproduct" van een scheppende macht
- BD.8945 Uitleg over het bestaan als mens

BD.4845

23 februari 1950

De samenstelling van de ziel

De ziel van de mens is een bouwsel van onvoorstelbaar veel miniatuurscheppingen. Zij is als het ware uit deze scheppingen samengesteld die allemaal vroegere belichamingen van haar waren, zodat ze als een totaal scheppingswerk van God te bestempelen is, die Zijn oneindige liefde, wijsheid en almacht in de menselijke ziel bewezen heeft. De mens kan er zich geen voorstelling van maken dat hijzelf in zijn ziel de gehele schepping bevat. Maar als hij na zijn dood in het geestelijke rijk in staat is zichzelf te schouwen, zal hij vol eerbied en liefde tot God de wonderwerken aanschouwen die hij in zichzelf terug vindt. Van elke belichaming gedurende zijn ontwikkelingsgang is de zielesubstantie bijeengebracht, en zo is de menselijke ziel in haar afzonderlijke substanties door de gehele schepping gegaan en kan nu een onvoorstelbare veelzijdigheid laten zien. Dan pas zal het duidelijk worden hoe wonderbaar al de scheppingswerken van God zijn en Zijn grootheid, Zijn liefde, wijsheid en almacht komt op die manier duidelijk naar voren en laat het innerlijk van alle wezens blijvend in eerbied en liefde tot God opzien, die Zijn schepselen door het zich bewust worden van Zijn kracht en het besef Hem zelf te kennen mateloos gelukkig maakt.

Maar er behoort een bepaalde graad van rijpheid toe dat de ziel zichzelf kan aanschouwen, en daarom is ook dit een zaligheid voor hen die in het lichtrijk zijn. Het zichzelf aanschouwen van de ziel is in de belofte van Jezus vervat: "Wat geen menselijk oog heeft gezien en geen menselijk oor heeft gehoord heb Ik bereid voor hen die Mij liefhebben!".

De ziel kan dus in alle gebieden inzage hebben. Zij aanschouwt wat zij nooit eerder gezien heeft, wat echter in de schepping onloochenbaar aanwezig is, en ze is er zich van bewust dat deze wonderen nooit ophouden, dat er zich steeds weer nieuwe scheppingen bevinden en zij toch niet moede wordt deze te aanschouwen, maar er steeds meer wil zien en daarom ook steeds gelukkiger wordt.

De ziel is voor menselijke zintuigen niet waarneembaar en daarom ook niet begrijpelijk. Zij is voor de mens op aarde iets geestelijks, maar in het geestelijke rijk het werkelijke. Zij is wat de geestelijke scheppingen tot leven brengt, zij is het waarlijk levende in het geestelijke rijk omdat zij met de kracht van God vervuld wordt. En zo worden er in de ziel alle gedachten van God weer aangetroffen die Hij tot vorm liet worden door de kracht van Zijn wil.

Ieder scheppingswerk is een tot uitdrukking gekomen gedachte van God, en zo is de menselijke ziel een scheppingswerk van de grootste omvang in miniatuur-uitvoering. Maar voor de mensen op aarde is de ziel een twijfelachtig begrip, een iets, waarvan zij nog niet ten volle overtuigd zijn of dit wel aanwezig is waarvan zij door onderzoek ook nooit overtuigd kunnen worden. De ziel is voor de mensen van deze wereld een niets of een twijfelachtig object. Maar in waarheid is zij de heerlijkste schepping die getuigt van Gods liefde, wijsheid en almacht, die Hem verheerlijkt in het geestelijke rijk, die onvergankelijk is en die de aanleiding is tot een voortdurend lofprijzen van God door allen die in het lichtrijk vertoeven en gelukkig zijn.

Amen

BD.5063

14 februari 1951

De individualiteit van de ziel (1)

Toen mijn scheppingswil werkzaam werd, zag mijn wijsheid ook de afloop van alles wat mijn liefde en kracht geschapen had. Ik zag de ontwikkelingsgang van het gevallen geestelijke, Ik zag ook de gedeeltelijke terugval in de diepte. Ik zag een leger van oergeschapen geesten strijdend tegen elkaar in het heelal. Ik zag de demonische activiteiten overal in het rijk der geesten en in de scheppingen van aards materiële aard. Ik zag de ups en downs - Ik zag vormen die voortdurend veranderden. En mijn wijsheid zag allerduidelijkst het ontzaglijke verlossingswerk dat eens succes zou opleveren, waarover mijn liefde zich verheugde en daarom was mijn wil aanhoudend scheppend bezig.

Ik voorzag dus het welslagen al van eeuwigheid. Maar Ik zag ook de ontelbare oergeschapen zich tegen Mij verzettende geesten, die een oneindig lange tijd nodig hebben voordat zij zich zonder weerstand aan Mij overgeven.

Dit maakte Mij echter niet verdrietig, want de tijd komt bij Mij niet in aanmerking als Ik maar eenmaal mijn doel bereik. Toch wijkt het verlossingsplan voor dat geestelijke dat zich tegen Mij blijft verzetten aanmerkelijk af van dat van het minder verharde geestelijke. Want de eersten hebben meerdere eindeloos lange ontwikkelingsperiodes nodig tot hun uiteindelijke verlossing, en iedere periode betekent een ander verlossingsproces dan dat van het voorafgaande. Want de zonde wordt steeds groter hoe vaker de vrije wil misbruikt wordt en het eindstadium als mens verschaft het geestelijke wezen ook het inzicht, omdat Ik hem het verstand gegeven heb ten gevolge waarvan hij recht van onrecht kan onderscheiden.

Totdat de ziel van een mens gevormd kan worden, moeten de afzonderlijke zielesubstanties door alle scheppingen zijn gegaan. De ziel heeft dan al haar

partikeltjes die eens bij een in geestelijke vrijheid scheppend oerwezen behoorden, bijeen gezocht. En dit oerwezen ontvangt als mens dan ook weer het zelfbewustzijn, dat het in de voorstadia van zijn ontwikkeling niet meer bezat.

De ziel blijft dan ook in het rijk hierna een zich zelfbewust individu, ofschoon het dan in vereniging met even rijpe geesten scheppend werkt. Ze herkent zichzelf ook als dat wat ze eenmaal was en is onbeschrijflijk zalig in dit zelfbewustzijn.

De laatste proef in het leven op aarde kan echter ook - ofschoon die niet te zwaar is - niet doorstaan worden en dan is mijn verlossingswerk in één ontwikkelingsgang niet mogelijk geweest - en moet het wezen een tweede, veel zwaarder verlossingsproces doormaken. Het moet weer in nieuwe scheppingen van stoffelijke aard zijn verblijf nemen. De ziel wordt weer opgelost in ontelbare partikeltjes en naar gelang hun hoedanigheid weer in verschillende vormen ingelijfd, en de ontwikkelingsgang begint weer opnieuw.

Een als mens van Mij afgevalen ziel heeft nu haar zonde van afvalligheid veelvoudig vergroot, en moet nu begrijpelijkerwijze meer lijden dan in de afzonderlijke ontwikkelingsstadia van de voorafgaande periode. Maar toch is ook nu mijn onbegrensde liefde aan het werk om deze ziel te helpen opwaarts te gaan, zodat nu ook weer aan het einde van de aardse weg die stond onder de wet van "je moet" de ziel die zichzelf heeft teruggevonden zich weer in het vlees kan belichamen, met het doel de laatste wilsproof op deze aarde te doorstaan.

Deze ziel kan wel later ná voltooid te zijn op een geheel andere aardse levensweg terug zien dan op die die er in de voorafgaande periode is geweest, toch is zij hetzelfde geestelijke wezen als hetwelk ze zich echter pas herkent in een bepaalde staat van licht, waarin haar de herinnering aan vroeger wordt gegeven. De ziel die na haar lichamelijke dood het hiernamaals ingaat, blijft wat zij is en kan steeds hoger en hoger stijgen. Zij kan met en in vereniging met gelijkgezinde geesten ontelbare wezens op de aarde en ook in het geestelijke rijk zalig maken. Ze blijft echter steeds hetzelfde wezen en haar zelfbewustzijn zal zij niet meer verliezen.

Zinkt zij echter in de diepte dan wordt ook haar denken verward. Zij herkent zichzelf niet meer en kan bij 'n totaal wegzinken weer tot vaste substantie verharderen, dus weer de ontwikkelingsgang beginnen in nieuwe scheppingen van de aarde.

Alleen in een bepaalde graad van rijpheid herkent het wezen zichzelf. En deze rijpheidsgraad is bereikt zodra de ziel zich kan belichamen als mens. Om welke reden dus de mens een helder zelfbewustzijn heeft dat de ziel ook niet meer verliest, tenzij ze weer in de diepste duisternis terugvalt waarin ze zichzelf niet meer herkent als dat wat ze is en wat ze was.

Ik breng me al het geestelijke weer bijeen dat eens verloren ging. Ik wil het weer net zo terugwinnen als het van Mij is uitgegaan. Ik wil vrije, in hoogste volmaaktheid staande en van liefde gloeiende engelen aan mijn hart drukken en Ik zal dit doel bereiken, ook al zullen er eeuwigheden mee gemoeid zijn, want mijn liefde, wijsheid en macht zijn onbegrensd en nooit zal mijn wil te scheppen stoppen, tot ook het laatste geestelijke wezen verlost is en mijn kind geworden.

Amen

BD.5198

26 augustus 1951

De gang van de zielepartikeltjes in de materie - Bewust werken aan de ziel

Onder materie is geordende geestelijke substantie te verstaan, die weer geestelijke substantie in zich bergt die gehouden is de ontwikkelingsgang te gaan volgens het heilsplan van eeuwigheid. Deze geestelijke substantie nu, die door de materie als een uiterlijk omhulsel gevangen wordt gehouden, verenigt zich tijdens de ontwikkelingsgang met steeds gelijke substantie en kan beschouwd worden als zielepartikeltjes die weer de afzonderlijke scheppingswerken bevolken.

In ieder scheppingswerk, hetzij de vaste materie, de planten- of dierenwereld, zijn dus zulke zielepartikeltjes aanwezig, die zich ook weer aaneen willen sluiten om dan een geheel te vormen in een nieuwe uiterlijke gedaante die steeds meer en meer overeenkomst krijgt met de menselijke vorm.

Een eindeloos lange tijd vergaat tot na het doorlopen van de hele schepping alle zielepartikeltjes samen zijn gekomen, om nu als menselijke ziel weer een uiterlijke vorm te kunnen betrekken, aan welke een duidelijke opgave gesteld wordt om totale onafhankelijkheid te brengen van ieder uiterlijk omhulsel.

Het menselijk lichaam is dus nu het uiterlijk omhulsel dat de ziel omsluit, en nu als zodanig tot taak heeft: het geestelijke dat het bevat tot rijpheid te brengen. En dit uitrijpen geschiedt nu op die manier, dat de mens in vrije wil - het teken van zijn goddelijke oorsprong - iedere zielesubstantie met de juiste orde uit God vertrouwd tracht te maken, dat wil zeggen: alle karakteristieke eigenschappen van de ontelbare kleine zieledeeltjes op een God welgevallige grondslag brengt, dus iedere neiging de richting naar God te wijzen.

Al het verlangen dat van God is af gericht moet veranderd worden in een gevoelen naar God te streven en dit is de bewuste zielearbeid, die de mens tot stand moet brengen tijdens zijn leven op aarde. Dit moet eigenlijk zo begrepen worden dat alles wat de ziel uit haar eerdere belichamingen nog aanleeft moet worden afgelegd, dat dus dierlijke driften overwonnen moeten worden zoals ook het verlangen naar de

materie moet worden gedood. Want al deze aandriften stammen uit de voorontwikkeling en hangen de ziel nog ten zeerste aan als een merkteken van de ontwikkelingsgang van voorheen.

Hiermee is een heel duidelijke richtlijn gegeven voor de opdracht die de mens op de aarde heeft, want Gods wil wordt erdoor geopenbaard aan de mensen door Zijn woord. De ziel is als het ware nog het ongeordende geestelijke dat tot ordening moet worden gebracht, er echter zich zelf toe kan bewegen, omdat het zich in het stadium van de vrije wil bevindt. Het kan in zich zelf wel ordening brengen maar is er niet toe gedwongen.

Doch zo gauw er ordening komt heeft de geest uit God toegang, die door een chaos van aandriften en ongeregelde substanties niet kan doordringen, beter gezegd zelf niet ordenend mag ingrijpen - als de wil ontbreekt. De ordening wordt nu tot stand gebracht als de afzonderlijke speciaal op de voorgrond tredende eigenschappen die een vorige belichaming kenmerken, omgezet worden in het tegendeel. Want al het geestelijke dat zich in het begin van ontwikkeling bevindt, is onvolmaakt, en het volmaakt worden zin en doel van de belichaming is. Dus kunnen de eigenschappen die nog uit de vroegere belichaming herkenbaar zijn nooit met de goddelijke ordening overeenstemmen, maar moeten worden omgezet in het tegendeel tot alleen nog liefde, goedheid nederigheid, zachtmoedigheid, gerechtigheid en barmhartigheid het karakter bepalen van de mens en voortekenen zijn van de nagestreefde voltooiing. Tot de goddelijke ordening te zien is en de ziel van de mens nu haar doel bereikt heeft en dan haar lichamelijke, materiële uiterlijke vorm kan verlaten, om als geestelijk wezen nu opwaarts te streven, echter in het bezit van licht en kracht - die haar vooruitgang in het hiernamaals verrassend snel bevorderen.

Amen

BD.6575

17 juni 1956

De vereniging van de geestvonk met de geest van de Vader - Jezus

Als de geest in de mens tot leven ontwaakt, dan is ook de verbinding met Mij tot stand gebracht. Want de geest in de mens is een vonk van mijn Vadergeest, hij is een deel van Mij en zodoende hetzelfde als Ik zelf, zodat u nu ook met recht mag zeggen: "God is in mij!" Want de geest in u ontwaakt pas tot leven als u de liefde beoefent. En dan kan Ik als de eeuwige Liefde zelf ook in u zijn.

U allen draagt nu weliswaar deze goddelijke vonk in u, maar hij kan door uw eigen wil - door uw levenswandel - bedolven zijn en blijven tot aan uw dood. Dan hebt u dus uw leven geleefd zonder God, omdat u zonder liefde leefde en Mij daarom iedere

verbinding met u onmogelijk maakte. Maar u hebt uw aardse leven geleefd en zodoende een grote genade onbenut gelaten. U bent het doel van uw belichaming als mens niet nagekomen. U hebt u niet verenigd met Mij maar bent in het isolement blijven steken waarin u uzelf eens door uw afval van Mij begeven hebt.

Om deze vereniging mogelijk te maken kwam Ik u door een grote daad van genade tegemoet. Ik legde voor het eerst een vonkje van mijn goddelijke geest in u en spoorde u nu gedurig aan, dit vonkje te doen ontbranden, doordat Ik u door middel van lotgevallen in situaties bracht, waarin u vanuit een goede wil werken van liefde kon verrichten.

Het was en is u mensen vaak mogelijk de liefdesvonk in u tot een vlam te laten worden. Het ontbreekt u waarlijk niet aan gelegenheden, maar het is een daad van de vrije wil en u kunt dus ook verzuimen in liefde te leven. Dan sluimert de geest in u en kunt u zich niet uiten. U hebt de verbinding met Mij dus niet tot stand gebracht en bent dood, ofschoon u denkt te leven. En uw aardse leven is dan tevergeefs omdat een leven zonder God nooit tot vooruitgang kan leiden, maar de verbinding met mijn tegenstander aantoon. Ik zelf kan dus niet in u zijn omdat u zelf Mij de toegang tot u belet door uw liefdeloze aard.

Deze toestand valt veel vaker onder de mensen waar te nemen dan die, waarin de mensen zich innig bij Mij aansluiten, waarin zij in de liefde leven en zich laten leiden door mijn geest. Die eerste toestand blijkt altijd wanneer de mensen geen geloof meer hebben in Jezus Christus, die hen door Zijn kruisdood wilde helpen hun zwakke wil te versterken om zich los te maken van mijn tegenstander.

De goddelijke leer van de liefde die de mens Jezus op aarde predikte, moest de mensen de weg tonen tot de eenwording van de geestvonk in hen met de Vadergeest van eeuwigheid. En daarom leefde Jezus Zijn medemensen een leven in liefde voor en bewees Hij hun ook het resultaat van zo'n levenswandel - de totale vereniging met Mij, die in Zijn spreken en werken op aarde te zien was.

Wat vóór de offerdood van Jezus onmogelijk was door de zwakke wil van de mensen die nog met de oerzonde belast waren, dat konden de mensen ná Zijn kruisdood volbrengen, omdat hun daartoe de kracht werd geschonken zodra zij Jezus Christus erkenden als Gods Zoon en Verlosser der wereld en zij een beroep op Zijn hulp deden. En nu was het ook mogelijk dat zijzelf de vereniging met Mij tot stand brachten, dat zijzelf door werken van liefde de geestvonk in zich tot leven wekten en Ik zelf nu in hen kon werken. Zonder Jezus Christus echter kan van geen enkele mens de geest gewekt worden, want Ik zelf kan niet zijn in degene die mijzelf afwijst, die niet in Mij gelooft en dat Ik hem verlost heb van zonde en dood.

Mijn geestvonk rust weliswaar in iedere mensenziel, maar de liefde wekt hem pas tot leven. De liefde echter herkent Jezus Christus. Ze herkent Mij in Hem en ze verbindt zich met Mij - of anders gezegd: de liefde is de goddelijke vonk, die zich met het vuur van de eeuwige Liefde verenigen wil. Dan echter is er leven in u, al verliest u ook uw aardse leven. U bent al uit de dood opgestaan tot leven zodra de geest in u levend werd en u kunt nu dit leven voor eeuwig niet meer verliezen, omdat u nu bent teruggekeerd naar Mij - en er bij Mij voor eeuwig geen dood meer bestaat.

Amen

BD.6941

11 oktober 1957

Het geschenk van God: een vonkje van Zijn liefde

Licht en kracht zijn het, die u ontbreken omdat u nog onvolmaakt bent. Zonder licht en kracht zult u echter ook niet tot volmaaktheid komen en u mensen zou hopeloos in een ellendige toestand terecht komen wanneer u geen hulp werd verleend en u niet eerst licht en kracht gegeven werden, die het u mogelijk maken de staat van volmaaktheid te bereiken.

U weet dus bij het begin van uw aardse leven niets over de samenhang, over de zin van uw aardse leven en uw opdracht hierin, u bent totaal zonder kennis. Het licht ontbreekt u. En wordt u dit licht gegeven zodat u dus onderwezen wordt over uw aardse taak, dan ontbreekt u toch nog de kracht om de geestelijke volmaaktheid te bereiken, zolang u zich geen kracht verwerft, wat steeds alleen door het werken in liefde gebeuren kan. En om deze kracht te verkrijgen, dus te werken in liefde, ontbreekt u meestal de wil, omdat uw onvolkomen toestand ook een zeer verzwakte wil betekent. Zo is dus uw gesteldheid bij het begin van uw aardse leven, dat u alleen maar gegeven werd om uw onvolmaakte wezen om te vormen tot volmaaktheid.

Uw leven zou zonder enig uitzicht zijn als u niet iets geschonken zou zijn van Gods liefde, die u helpen wil weer tot volmaaktheid te komen: Hij heeft een heel klein vonkje van Zijn oneindige liefdesgeest in u gelegd. Dit liefdesvonkje is deel van Hem, het is onverbrekkelijk met Hem verbonden, het is geest van Zijn geest, licht van Zijn eeuwig oerlicht en kracht tegelijk. Dit kleine vonkje is in staat een verandering in u te volbrengen zodat iedere onvolkomenheid verdwijnt en u als een stralend lichtwezen deze aarde zult kunnen verlaten.

Maar voorwaarde is wel dat u zelf dit kleine vonkje doet ontbranden, dat u het voeding geeft opdat het zich kan uitbreiden. Vereist is dat u zich door de goddelijke liefdesgeest in u laat aanzetten tot daden van liefde, want dat is zijn werkzaamheid. Het is de hulp van God, dat deze geestvonk onophoudelijk probeert de mens van

binnenuit te beïnvloeden om werken van liefde te verrichten, omdat de liefde gelijk is aan licht en kracht, omdat door liefdewerken zowel het gebrek aan inzicht alsook de krachteloosheid verdwijnt, want de liefde is het enige middel om weer volmaakt te worden zoals het wezen was in het begin.

Geen mens zou zonder deze liefdesvonk in het aardse leven zijn doel bereiken, want het wezen heeft eertijds in vrije wil ieder aanstralen van Gods liefde afgewezen en is tot geen enkele ware liefde meer in staat als erfdeel van hem die God als eerste de liefde opzegde. De mens is dus het eens gevallen wezen dat geloofde te kunnen bestaan zonder te worden aangestraft door de liefde van God. Het kon weliswaar niet meer vergaan, maar de toestand van een gevallen wezen is een geheel andere geworden dan die waarin het oorspronkelijk geschapen was. Want pas de liefde is de leven gevende kracht die voor het wezen een gelukkig makend werkzaam zijn mogelijk maakt, en zonder liefde is het wezen dood en verduisterd van geest en moet daardoor uiterst ongelukkig zijn.

Maar ondanks het afwijzen weleer van Zijn liefde legde Gods liefde en erbarmen dit kleine liefdesvonkje in het hart van ieder mens en maakte zo een verbinding van zich uit naar de mens. Deze dient nu echter van de mens uit benut te worden, omdat ook dit liefdesvonkje, het aandeel van de goddelijke geest, geen dwang uitoefent op de wil van de mens maar toch door een zacht aansporen juist die wil probeert te beïnvloeden liefde te betrachten. En daardoor kan dan in het hart van de mens een vlam aanwakkeren die licht verspreidt en ook tegelijk kracht overbrengt om zijn wezen te veranderen.

Daarom is het voor ieder mens mogelijk zich in het aardse leven licht en kracht te verschaffen. Daar echter de vrije wil niet mag worden uitgeschakeld, houdt Gods liefdesgeest zich in en dwingt de mens niet te doen wat leidt tot zijn voltooiing, om welke reden ontelbare mensen geen gebruik maken van het grote genadegeschenk en daarom in duisternis en krachteloosheid blijven, waarvan alleen daden van liefde de ziel kunnen bevrijden.

Amen

BD.7153

25 juni 1958

Het bewust werken van de mens aan zijn ziel

Niets mag u ervan afhouden te werken aan uw ziel, want zij alleen bepaalt uw lot in de eeuwigheid. Niemand kan u deze arbeid uit handen nemen, niemand kan ze voor u verrichten. Daarom is ook elke dag waarin u niet een kleine vooruitgang hebt behaald voor uw ziel, verloren. En al is het maar een enkel werk van liefde dat u verricht, toch

helpt het uw ziel om te rijpen. Elke dag die alleen uw eigenliefde bevredigd heeft, die alleen voor uw lichaam voordeel bracht, is een verloren dag. Want zodra de ziel gebrek moest lijden was zo'n dag vergeefs geleefd. En toch zou u gemakkelijk vooruit kunnen gaan. Want er doen zich zo veel gelegenheden aan u voor waarin u zich kunt waarmaken, waarin u nu net dat werk aan uw ziel zou kunnen verrichten. Gelegenheden waarin u zichzelf zou moeten overwinnen en strijden tegen begeerten en ondeugden van allerlei aard. Gelegenheden waarin u vreugde kunt brengen door goed te doen, door vriendelijke woorden of door hulpverlening, die steeds uw ziel een geestelijk voordeel opleveren.

Steeds weer worden u gelegenheden geboden waarin u met uw God en Vader ook innige samenspraak zou kunnen houden, om daaruit zegen te verkrijgen voor uw ziel. Altijd weer kunt u het woord van God aanhoren of lezen en door dit spreken van God een bijzondere hulp aan uw ziel ten deel laten vallen, omdat u nu de ziel geestelijk voedsel aanbiedt waardoor ze in staat is zich verder te voltooien. En al zijn de dagen voor uw aardse gewin nog zo succesvol, een nog zo kleine goede daad heeft een veel grotere waarde, want die is een verrijking voor uw ziel die zij voor eeuwig niet meer verliezen kan. Wat echter het lichaam ontvangt beklijft niet. Het is maar geleend goed dat het lichaam elke dag weer kan worden afgenomen. En wederom kunt u ook uw ziel schade toebrengen door haar te belasten met zonden wanneer uw levenswandel niet in orde is en u aan de reeds bestaande oerzonde nog vele andere zonden toevoegt, die alleen de ziel eenmaal moet verantwoorden omdat zij onvergankelijk is. Daarom moet u niet zo onnadenkend van de ene dag in de andere leven. U moet goed weten wat u doet en u moet er op letten meer acht te slaan op uw ziel dan op uw aardse lichaam. Want de ziel is uw eigenlijke ik, dat de weg over de aarde moet afleggen met het doel te rijpen, ten gunste van haar vervolmaking die ze alleen op aarde bereiken kan. Maar dit stelt ook uw wil voorop, wat juist hierin bestaat, bewust te strijden tegen allerlei zwakheden en gebreken.

En als de mens nu volmaakt wil worden, dan moet hij voor zichzelf ook kracht vragen om naar Gods wil te leven, dat wil zeggen: om daden van liefde te verrichten. En deze kracht zal hem dan ook zeker geschonken worden. Hij moet een bewust leven leiden, steeds met het doel zijn nog onvolmaakt wezen tot volmaaktheid te brengen en dit naar beste vermogen te doen. Hij zal dan ook innerlijk worden aangespoord om in liefde te werken. Hij zal niet anders kunnen dan goede daden verrichten en zodoende zal hij ook dagelijks geestelijke vooruitgang kunnen boeken. En dan zal hij zich ook niet meer laten weerhouden door wereldse verleidingen. Want zodra het hem eenmaal ernst is zijn doel te bereiken, tot volmaaktheid te komen, zal hij de arbeid aan zijn ziel altijd voorop stellen. En hij zal ook altijd geholpen worden door de geestelijke wezens die over zijn weg over de aarde waken. Die steeds weer zijn gedachten proberen te beïnvloeden, zodat hij vanuit Gods wil denkt, spreekt en handelt. Het doel van zijn

aardse leven is alleen het rijpen van zijn ziel, wat echter maar zelden wordt ingezien en daarom is het lot van de ziel vaak zo ellendig, evenwel door eigen schuld. Want steeds weer wordt het de mens voorgehouden waarom hij op aarde leeft. Wil hij niet geloven, dan moet zijn ziel er eens voor boeten doordat zij de duisternis waarmee zij de aarde als mens heeft betreden met zich meeneemt in het rijk hierna.

Amen

BD.7262

21 januari 1959

Verrijzenis - Het vergaan van het vlees

U allen die leeft, zult naar het lichaam sterven, uw ziel echter zal opstaan ten leven of ook in de dood blijven, als zij het leven niet nagestreefd heeft op aarde. Voor u allen die verlangt te leven, is dus ook de verrijzenis zeker. Want zij die niet aan de verrijzenis geloven wensen ook het leven van hun ziel niet, alleen het aardse lichamelijke leven is hen wellicht begerenswaardig en dat trachten zij te verlengen, voor zover het in hun vermogen ligt.

Maar zij zullen sterven en eeuwig nog in de dood vertoeven, ook al zullen ze eens met zekerheid verrijzen. Wie echter het leven van zijn ziel zoekt en nastreeft, kan er ook zeker van zijn dat zij zal verrijzen ten leven na de lichamelijke dood. Want daarvoor heeft Jezus Christus het bewijs geleverd, die op de derde dag verrezen is uit de dood, die de dood heeft overwonnen en hem die de dood in de wereld bracht. Zijn verrijzenis wordt weliswaar betwijfeld door gelovigen en ongelovigen, want zelfs de gelovigen kunnen dit grootste wonder niet begrijpen en zijn vaak geneigd lichte twijfel te laten opkomen zolang zij alleen geloven, maar dit geloof nog niet tot een waar leven hebben gewekt. Zodra echter mijn geest kan werken in de mens zijn hem ook de twijfels opgehelderd, en de verrijzenis van Jezus Christus zal voor hem dan een duidelijk bewijs zijn voor zijn eigen opstanding. Hij zal weten dat hij niet sterven zal, maar alleen uit het tegenwoordige leven het rijk hierna binnengaat, waar hij zal leven in eeuwigheid.

De verrijzenis van Jezus Christus is een door de mensen veel omstreden probleem, want de mensen willen enerzijds twijfelen en anderzijds een verrijzenis van het vlees eruit afleiden, omdat zij geloven dat ook Jezus opgestaan is in het vlees op de derde dag. Het is hun nog niet duidelijk dat Jezus zich alleen daarom voor de mensen zichtbaar maakte, om hen te helpen geloven, dat zij echter steeds alleen Zijn geestelijk lichaam zagen dat zich aan hun geestelijk oog zichtbaar bekend maakte.

Alle substanties van Zijn menselijk lichaam hadden zich door Zijn kruisdood vergeestelijkt en dus had de "Mens" Jezus een geestelijk kleed aangetrokken, toen Hij

zich aan Zijn discipelen vertoonde. En dit geestelijk kleed zult ook u, mensen aandoen bij uw opstanding ten leven. Het stoffelijke lichaam blijft achter en de positieve ontwikkelingsgang van zijn substanties wordt voortgezet.

Het vleselijk lichaam vergaat dus en zijn substanties brengen weer andere vormen tot leven die nog aan het begin van hun ontwikkeling staan. Dus zullen ze ook nooit meer de ziel omvatten, nooit meer de ziel een onderkomen bieden en tegelijk met haar verrijzen. Toch zal de ziel verrijzen als zij op de aarde mijn wil vervuld heeft. Als zij er naar streeft opgenomen te worden ten leven, wat Ik haar beloofd heb toen Ik als mens Jezus op aarde leefde.

U bent allen zeker van een opstanding, maar de tijd bepaalt uzelf. Maar een opstanding van het vlees moet u zich juist voorstellen; want wel worden uw werken in het vlees beoordeeld en hiernaar zal uw verrijzenis zijn - ten leven - of ook, uw daden zullen getuigen tegen u en u de dood bezorgen, de verbanning in de vaste materie. En dit is weer een eindeloze tijden durende toestand van machteloosheid en duisternis, een toestand des doods die u echter zelf nagestreefd hebt op aarde, omdat u zonder geloof was dat u bestemd bent voor het leven maar niet voor de dood.

Daarom ben Ik uit de dood opgestaan om u mensen dit bewijs te geven. En toch kunt u dit pas geloven als u door een leven in liefde uw geest wekt, die u dan alles duidelijk maakt en u onderrichten zal. Dan vermog u ook met overtuiging te geloven wat u niet bewezen kan worden. Streef naar het leven en u zult eeuwig geen dood hoeven te vrezen, u zult in eeuwigheid leven in kracht en licht en vrijheid.

Amen

BD.7265

25 januari 1959

De ziel begint bewust aan haar aardse leven

Bij het begin van uw belichaming als mens werd uw levenslot aan u voorgelegd en u bent in het volste besef van dat wat u te wachten stond in dit aardse leven, deze laatste belichaming binnengetreden, omdat u tegelijkertijd ook het uiteindelijke doel voor de geest werd gesteld dat u bereiken kunt en omdat het ook uw eigen wil was vrij te worden van de laatste vorm, door deze weg over de aarde.

Vervolgens echter werd van u de herinnering eraan weggenomen en het leven ging nu zijn gang, u leeft onbewust van het succes dat u bereiken kunt. En dit is niet op een andere manier mogelijk, want anders zou de vrije wil niet tot zijn recht kunnen komen, want die moet pas uw uiteindelijke voltooiing bewerkstelligen. Maar dit is zeker, dat het u mogelijk is alles wat u aan zware beproevingen overkomt te overwinnen. Want

geen mens wordt meer te dragen opgelegd dan hij aan kan - evenwel met de kracht van God, die hem altijd ter beschikking staat.

Verlaat de mens zich echter alleen op zijn eigen kracht, dan kan hij wel te gronde gaan aan wat het leven voor hem in petto heeft. Maar hij heeft altijd de mogelijkheid God om kracht te vragen, hij heeft de mogelijkheid te bidden. Dit vereist echter een geloof in een God en Vader van eeuwigheid, want anders zou de mens nooit 'n God aanroepen en om kracht en hulp vragen.

En ieder mens die het geloof nog niet bezit, kan het zeker vinden als hij slechts nadenkt over zijn leven, zijn lot en alles wat er om hem heen gebeurt. Voor een denkend mens is het zeker niet moeilijk te gaan geloven aan een machtige en wijze Schepper. Maar hij wil het vaak niet als waar erkennen dat hij zelf met deze Schepper verbonden is en dat Deze genegen is hem ook in elke nood bij te staan, als Hij daar om gevraagd wordt.

Het geloof aan de samenhang van Schepper met Zijn schepsel ontbreekt zulke mensen. En een God van liefde is voor hen nog minder geloofwaardig, en daarom houden zij zich afzijdig van Hem, die echter aangeroepen wil worden door Zijn schepselen opdat dezen hun band met Hem daardoor bewijzen. Daarom worden de mensen steeds weer door beproevingen getroffen die niet alleen de getroffen mensen zelf, maar ook hun medemensen moeten aansporen om na te denken over hun verhouding tot een God en Schepper, die ook de Vader van Zijn kinderen wil zijn aan wie Hij het leven gaf.

Ieder mens is in staat met de kracht uit God de zwaarste beproevingen te overwinnen. En hij heeft vóór zijn belichaming ook zijn toestemming daarvoor gegeven, want hij is niet tegen zijn wil in, geplaatst in dit of dat soort lichaam. Hij is vrijwillig de weg over de aarde begonnen in de verwachting volledig vrij te worden van iedere vorm en ook in het vaste vertrouwen, het aardse leven meester te worden op de juiste wijze.

Als mens echter faalt hij vaak en de weerstanden lijken hem onoverwinnelijk, zolang hij niet op de hulp van zijn God en Schepper een beroep doet, die hij absoluut moet erkennen - wil zijn weg over de aarde niet vergeefs worden afgelegd zonder enig succes voor zijn ziel. Daarom is ook het geloof aan een God, die in zich de liefde, wijsheid en almacht is het eerste en voornaamste. En om tot dit geloof te komen moet de mens vooreerst in zich de liefde doen ontbranden. De liefde echter is ook de kracht in zichzelf, en zo kan ieder mens die een leven in liefde leidt onherroepelijk het zwaarste levenslot aan, omdat hij daaruit reeds de kracht uit God put, dus zal ook zijn geloof levend zijn, zodat hij God als zijn "Vader" ook aanroept in iedere aardse en geestelijke nood. En hij zal ook waarlijk uit de nood geholpen worden omdat God zelf de liefde is, en Hij de macht heeft alles weer in orde te brengen wat in wanorde geraakt

is. Want Hij helpt de mens met Zijn kracht ook de zwaarste beproevingen meester te worden. En Hij zal steeds bereid zijn hem bij te staan in iedere nood.

Amen

BD.7413

20 en 21 september 1959

Het stadium van het zelfbewustzijn

U mensen bent u van uzelf bewust. En dat is het teken dat u wezens bent met intelligentie, dat wil zeggen: dat u in staat bent te denken en bijgevolg wezens bent die van God afkomstig zijn, die geschapen werden als Zijn evenbeeld en daarom ook van zichzelf bewust waren. Tussen die tijd en de tijd dat u nu op de aarde bent, ligt echter een eindeloos lange tijd waarin u van uw zelfbewustzijn beroofd was. Een tijd waarin u wel ook als iets wezenlijks de scheppingswerken bevolkte, maar dit wezenlijke zich niet van zichzelf bewust was, omdat het steeds slechts als deeltjes van een eens zelfbewust wezen door deze scheppingswerken heen ging. Pas nadat alle deeltjes zich weer verzameld hadden, belichaamde het wezen zich als mens en ging dan ook weer het stadium van het zelfbewustzijn binnen, waarin het nu ook een taak te vervullen heeft.

Als mens draagt het wezen derhalve nu ook een zekere verantwoordelijkheid voor zijn ontwikkeling, omdat het verstandelijk in staat is het voor en tegen van zijn levenswandel in te zien, het kan dus beoordelen welke uitwerking zijn levenswandel op het eigenlijke "ik" - de ziel - heeft. Zolang het wezen zich in de voorstadia niet van zichzelf bewust was, had het ook geen verantwoording te dragen en stond het onder de wet van de gebonden wil. Het deed wat hem door de wil van God was opgedragen. Het handelde instinctmatig, dat wil zeggen: geleid door geestelijke intelligenties die het geestelijke in de scheppingswerken zo beïnvloedden dat het 't werk uitvoerde dat voor hem bestemd was.

Anders is het nu gesteld in het stadium als mens, waarin het wezen over zichzelf beslissen kan, waarin het denkt en handelt, waarin het als zelfbewust wezen de volle vrijheid heeft van denken en handelen. En het moet nu bewust denken en willen en handelen naar de wil van God, het wordt nu niet meer door Gods wil bepaald maar zijn eigen wil moet nu beslissen en altijd onder invloed van zijn eigen zelfbewustzijn, want de mens voelt dat hij over zichzelf beschikt - hij is zich van zichzelf bewust. Hij staat niet meer onder vreemde invloed maar richt zelf zijn wil naar eigen believe en hij weet ook dat hij zich ervoor moet verantwoorden hoe hij zijn wil richt.

En dat onderscheidt de mens van het dier, dat in zijn ontwikkeling ook al ver gevorderd is, maar tot de laatste belichaming als mens steeds een wezen blijft dat onder de wet van de gebonden wil staat en niet vrij over zichzelf beslissen kan, al mag het nog zo intelligent lijken. Het heeft nog niet het zelfbewustzijn terug gekregen en is daarom nog niet in het laatste stadium van belichaming beland. Toch zal ook dit de laatste fase bereiken, want al het geestelijke neemt eens zijn levenswandel op aarde op zich, waarbij het zich als mens belichaamt en zich ook van zichzelf bewust is.

Dat echter de mens een zelfbewust wezen is moest hem ook laten concluderen dat zijn Schepper en Maker, zijn God van eeuwigheid geen irreële geest kan zijn, maar dat Hij als het hoogst volmaakte Wezen eveneens kan denken en een vrije wil heeft, daar er anders nooit zulke schepselen uit Hem konden zijn voortgekomen die deze kenmerken van goddelijkheid vertonen. Want uitgaande van de mens - het schepsel - kan ook de gevolgtrekking worden gemaakt dat er een God, een Schepper is. Het hoogste Wezen moet zelfbewust zijn, net als de mens zelfbewust is, alleen in hoogste volmaaktheid, aangezien de mens onweerlegbaar een nog onvolmaakt wezen is. Maar het zelfbesef heeft hij ondanks alle onvolmaaktheid. En dit maakt de mens tot een goddelijk wezen dat aan Hem gelijk geschapen was en weer tot dezelfde volmaaktheid moet komen waarin het eens van God is uitgegaan.

Het "zelfbewustzijn" is het grootste wonder in het scheppingswerk "mens". De mensen zouden zich eens moeten voorstellen welk een doods leven zij zouden leiden als zij dit zelfbewustzijn niet bezaten dat iedere mens pas het persoonlijke stempel geeft: zichzelf te zien als een wezen dat in staat is te denken en over zichzelf beslissen kan in vrije wil, omdat het over zichzelf ook kan nadenken en zich kan voegen naar het kader van de schepping in het besef van het ik, in het bewustzijn zelf te kunnen beslissen wat zijn "ik" wil. Dat zelfbewustzijn is een duidelijk teken van goddelijkheid, want het is een teken van verbondenheid met een gelijksoortig Wezen, Dat hem in 't leven riep, ook al is het wezen als mens maar een karikatuur van dat wat God eens schiep. Maar het heeft toch het zelfbewustzijn ontvangen en kan zichzelf daarom ook weer vormen tot het oerwezen, dat het vanaf het begin der tijden was. Het kan in het stadium als mens - in het stadium van het zelfbewustzijn - alles doen wat het wil, zelfs als hem soms de mogelijkheid dit te realiseren door de wil van God wordt beknot. Maar het is in staat te denken en plannen te maken, altijd van zichzelf uitgaande, zich altijd in het middelpunt voelend van alles wat er gebeurt, omdat het weet dat het er is en dit bewustzijn ook niet meer verliest. Daarom echter zal het ook eenmaal tot verantwoording geroepen worden hoe zijn houding was in het aardse leven tegenover deze grote genade: te weten dat het een zelfbewust wezen is dat door de Schepper zo gemaakt werd, besef van zichzelf te hebben en vanuit zichzelf de ware verhouding tot zijn Schepper tot stand te brengen.

Het denkvermogen behoort tot het zelfbewustzijn en kan pas dan ware vruchten opleveren, maar altijd moet de vrije wil werkzaam zijn die evenzo bij een goddelijk schepsel hoort. En deze vrije wil moet alle goddelijke gaven juist gebruiken, dan zal het wezen ook tijdens het leven als mens de weg nemen die onherroepelijk tot de verandering ten goede voert en het zal in alle volmaaktheid terugkeren in het vaderhuis - zoals het eens van daar is uitgegaan.

Amen

BD.7540

6 maart 1960

Gods zorg voor de mens

Zoek eerst het rijk van God.

Want dat is uw levenstaak met Mij en mijn rijk in contact te komen opdat dit rijk u eens weer op kan nemen als u de aarde verlaat. Dit is ook uw enige taak, omdat al het andere zich dan vanzelf regelt als u zich maar moeite geeft aan deze opdracht te voldoen. U bent in deze materiële wereld geplaatst om in deze aardse wereld het geestelijke rijk te zoeken.

Maar er is u ook een heerlijke belofte gegeven, dat u ook in deze wereld staande zult kunnen blijven als u gewoonweg aan deze voorwaarde voldoet, namelijk eerst het rijk Gods te zoeken.

Er is u als het ware door Mij een beloning toegezegd. Dit alleen al moest u aansporen aan mijn dringend verzoek aan u gehoor te geven. Want de strijd om het bestaan, de zorg voor uw aardse leven, wordt u door mijn belofte als het ware bespaard.

U behoeft zich alleen maar zorgen te maken over het heil van uw ziel, en de zorg voor uw lichamelijk welzijn wordt door Mij overgenomen en alles wordt voor u geregeld, wat u anders grote inspanning kost als u dit alles alleen moest klaarspelen. Ik neem voor u de zorgen op me die het aardse leven van u vraagt zodra u mijn voorwaarde nakomt, namelijk eerst naar mijn rijk en zijn gerechtigheid te streven, dat wil zeggen: als u zich zonder beperking aan Mij overgeeft, omdat u hebt ingezien dat Ik uw God en Schepper ben, uw Vader van eeuwigheid en u weet dat er alleen bij Mij algehele gerechtigheid bestaat, een leven overeenstemmend met de rijpheid van uw ziel, en dat u daarom Mij en mijn rijk zou moeten zoeken dat nu geopend zal worden voor u die zich aan Mij overgeeft in vol vertrouwen op mijn rechtvaardigheid.

U moet slechts een juist leven leiden met het oog daarop dat u mijn rijk verwerft.

U moet streven naar een innige band met Mij.

Ik ben echter niet in de wereld te vinden, want mijn rijk is niet van deze wereld. Daarom moet u uw gedachten hemelwaarts richten, weg van de wereld en haar verleidingen. U moet steeds denken aan mijn rijk, uw ware vaderland, dat u eens verlaten hebt en waar u ook eens naar terug moet keren. En u zult er geen spijt van krijgen als u mijn raad opvolgt, naar dit rijk te streven, want dan zult u ook tegelijkertijd van al uw aardse zorgen en nood verlost worden omdat Ik die van u overneem, en mijn zorg waarlijk naar u zal uitgaan in al uw noden en wensen. Ik zal zorg dragen voor uw aards bestaan als een Vader voor zijn kinderen. Ik zal u geven wat u materieel nodig hebt en Ik zal u voorzien van geestelijke goederen in overmaat. Want zodra u uw blik op Mij en mijn rijk richt, komen er ook uit dat rijk genadegaven tot u en de band met Mij zal steeds hechter worden, het aardse leven zal u niet meer bezwaren. U zult hebben wat u nodig hebt, lichamenlijk en geestelijk.

Want u bent nu aan het gevaar ontsnapt voor de wereld en haar verleidingen te bezwijken, geheel aan haar ten onder te gaan. En bijgevolg bent u ook aan de vorst van de wereld ontkomen die zijn heerschappij over u verloren heeft. Want u keerde u geheel bewust naar mijn rijk dat nu ook u ten deel valt. Zoek eerst naar mijn rijk, al het andere zal u gegeven worden.

Deze belofte moet u aansporen de verbinding met Mij en mijn rijk te zoeken, want nog zijn het de aardse zorgen die u vaak tegenhouden, die u zwaarder laat wegen dan de zorg voor uw ziel.

Maar Ik beloof u zekere hulp. Ik neem al uw zorgen op Mij, mits u eerst Mij en mijn rijk zoekt.

En daarom kunt u geheel zorgeloos uw aardse leven leiden, als u zich maar steeds deze belofte voor ogen houdt.

Maar slechts weinig mensen nemen deze woorden serieus. Dezen echter zijn vrij van iedere wereldse last want Ik zelf bekommer me om hen. En Ik zal Me liefdevol bekommeren om iedere mens die altijd alleen tracht Mij en mijn rijk te verwerven. En deze zal ook zijn doel bereiken. Hij zal Mij vinden en zich met Mij verenigen. Hij zal zijn aardse leven niet vergeefs leven, hij zal opgenomen worden in mijn rijk en zalig zijn.

Amen

BD.7726

15 oktober 1960

Een vonkje van Gods geest in de mens

En mijn naam moet in het openbaar verheerlijkt worden, want u zult aan en in uzelf moeten herkennen wie zich aan u openbaart. U zult het in uw hart moeten voelen als u door Mij aangesproken wordt en u zult Mij dan bewust loven en danken omdat u Mij herkent. De mate van mijn liefde is onbegrensd en zal nooit verminderen. Steeds weer zal de Bron van liefde en kracht zich openen en over u uitstromen. En steeds weer zult u de nabijheid van de Vader kunnen bespeuren en dat is mijn genade die Ik over u uitstort, omdat u net als een klein kind nog zwak bent en mijn hulp nodig hebt.

En als Ik u te kennen geef dat Ik in uw midden ben, blijf dan in stille aandacht en geef uw harten aan Mij. Ik zal ze alle aannemen en met liefdevolle zorg tot voltooiing brengen. U zult beginnen te leven in innigste gemeenschap met Mij. Stralend helder zal uw geestelijk oog zijn. Het licht van het inzicht zal u verlichten, want u hebt de weg naar huis gevonden, naar de Vader die in u is omdat uzelf Hem een woning hebt bereid, omdat u voor Mij de deur van uw hart hebt geopend toen Ik aanklopte en verlangde binnen te gaan.

Toen u deze aarde betrad als mens kwam Ik reeds tot u. Ik legde een klein vonkje van mijn goddelijke geest in u. Een klein liefdesvonkje dat in u moet uitgroeien tot een vlam die zich met het vuur van mijn eeuwige liefde weer verenigen moet. Een klein deeltje van mijzelf is dus in u, wanneer u zich als mens op aarde belichaamt. En bijgevolg is er een verbinding met Mij tot stand gebracht, die echter eerst in u bewust moet worden doordat u uit vrije wil een verbinding zult moeten zoeken met uw God en Schepper en die er dan ook al is, als u de wil hebt met uw God en Schepper verbonden te zijn.

Dit goddelijk vonkje is in u, wat u als een goddelijk schepsel bestempelt als u dit laat doorbreken. En het kan in u tot doorbraak komen als u uw wezen verandert tot liefde. Want u veranderde uw wezen, dat eens puur liefde was, in het tegendeel. U nam het wezen van mijn tegenstander aan, die geheel zonder liefde is, en u verwijderde zich daardoor van Mij. Maar u was kinderen van mijn liefde, u was uit mijn liefde voortgekomen en Ik zal u voor eeuwig niet opgeven of aan mijn tegenstander overlaten, omdat mijn liefde voor u overgroot is.

U zou echter nooit de weg tot Mij terugvinden als Ik u niet voor het leven op aarde een vonkje van mijn goddelijke geest - mijn eeuwige liefde - meegegeven zou hebben. Want dit geestvonkje moet u weer tot Mij terugvoeren. Het moet u aanzetten tot Mij te gaan. Het moet over het lichaam zegevieren en de ziel - uw eigenlijke ik - tot zich trekken, opdat de ziel zich verenigt met de geest en dus ook het één worden met Mij, met de Vadergeest van eeuwigheid kan plaatsvinden.

En deze geestvonk leeft in u maar houdt zich stil tot u hem zelf door uw wil de vrijheid geeft dat hij zich uit kan. En dan openbaar Ik Mijzelf in u. Dan is uw aardse levensdoel bereikt en dan is uw leven enkel nog een gebed van dank en lofprijzing.

Want dan heeft ook uw wezen zich weer veranderd tot liefde, omdat zonder liefde mijn geestvonk niet tot leven zou hebben kunnen komen.

Kan echter mijn geest zich in u uiten, dan is het bewijs geleverd dat Ik zelf in u tegenwoordig ben. Het bewijs is geleverd dat het kind de weg heeft teruggevonden naar de Vader, dat het de wijde kloof heeft overwonnen die het eeuwigheden lang van de Vader gescheiden hield, dat het nu weer door mijn liefdeskracht doorstraald wordt zoals het was in het allereerste begin.

Amen

BD.7732

28 oktober 1960

Liefde en leed louteren de ziel

U volgt Mij werkelijk na als u uw kruis draagt met geduld en overgave aan mijn wil. Ik droeg wel de zonden van de gehele mensheid op mijn schouders, toen Ik de weg naar het kruis opging. Ik heb wel de grote zondenlast van u afgenomen die u vanwege uw eigen schuld zou hebben moeten dragen. Want Ik wist dat ze voor u te zwaar geweest zou zijn, dat u zichzelf nooit van die grote last zou hebben kunnen bevrijden en dus droeg Ik ze voor u.

Maar u moet weten dat uzelf nog een lage graad van zielerijpheid bezit, zolang de liefde in u nog niet ontvlamd is tot de hoogste gloed. En daaraan ontbreekt het u, mensen, zelfs al probeert u een leven naar mijn wil te leiden. En daarom geef Ik u de mogelijkheid uw zielerijpheid te vergroten door lijden en ziekte die een waar louteringsmiddel zijn voor de ziel, zodat zij steeds helderder en meer lichtdoorlatend wordt, zodat zij gelouterd het rijk hierna kan binnengaan, als haar uur gekomen is. Liefde en leed louteren de ziel dat zeg Ik u steeds weer, en zo zeg Ik u ook dat u het leed nodig hebt omdat de liefde in u nog niet die graad heeft bereikt die uw ziel alleen kristalhelder worden laat, zodat mijn liefde haar dan doorstralen kan en ze op geen enkele weerstand meer stuit.

Uw leven duurt niet lang meer en eenmaal zult u Mij dankbaar zijn dat Ik u geholpen heb uw ziel te vergeestelijken door beproevingen, door noden en lijden en ziekten. Maar u mag niet in opstand komen tegen uw lot. U moet alles uit mijn hand aannemen en er steeds aan denken dat Ik u helpen wil tot voltooiing te komen - zover dit op aarde nog mogelijk is. U kunt nog veel afvalsbestanddelen van uw ziel kwijtraken en haar daardoor het geluk bereiden in stralende volheid van licht te kunnen sterven, omdat de ziel nu zo gevormd is dat zij de volheid van licht in zich kan opnemen, zonder te moeten vergaan.

U kunt weliswaar van alle schuld vrij zijn door de vergeving die u ter wille van Jezus Christus verzekerd is, als u mijzelf in Jezus daarom vraagt. Maar de graad van het licht die u nu gelukkig zal maken kan zo verschillend hoog zijn, en zo is ook de zaligheid die u geniet uiteenlopend, naar mate de helderheid en voltooiing van de ziel, naar mate de arbeid die uzelf op aarde aan uw ziel hebt verricht. En als u onachtzaam bent ondanks 'n goede wil, dan helpt mijn liefde u 'n handje doordat Zij u steeds weer mogelijkheden verschaft uw zielerijpheid te verhogen, doordat ze u een klein kruisje oplegt dat u in geduld en met overgave moet dragen, doordat het leed u soms terneer drukt om de arbeid aan uw ziel te ondersteunen om de afvals substanties op te lossen en de ziel zo helder en gelouterd uit het leed tevoorschijn te laten komen, zodat ze nu ook voor licht van hoge graad ontvankelijk geworden is, dat ze nu waarlijk kan binnengaan in het rijk van licht en zaligheid.

Want slechts kort is het leven en eens zult u Mij danken voor de weg die Ik u op aarde liet gaan, als die voor uw ziel de rijpheid heeft opgeleverd die het aanstralen van liefde in hoge mate toelaat en dat u onmetelijk gelukkig zal maken. Neem daarom allen u kruis op u en volg Mij na, want eens is uw weg ten einde en dan zult u overgelukkig zijn.

Amen

BD.7798

15 januari 1961

Het werken van de geest in de mens - Licht

U kunt in de diepste geheimen doordringen als u het toelaat dat mijn geest in u werkt. U zult dit zolang niet begrijpen als u nog aards stoffelijk denkt, als u uw zinnen alleen maar op het rijk der wereld richt en u met het geestelijke rijk geen verbinding zoekt. Het "werkzaam zijn van mijn geest" zal voor u onbegrijpelijk zijn zolang u met Mij, uw God en Vader nog niet in verbinding staat, omdat u dan ook nog niet in de liefde leeft, die voorwaarde is om een verbinding met Mij en dus ook van de in u sluimerende geestvonk met de Vadergeest van eeuwigheid te verkrijgen.

Zonder liefde kunt u geen begrip opbrengen voor het werken van mijn geest, en daarom zult u er ook zonder liefde nooit naar streven. Laat u, mensen echter de liefde in u ontbranden, dan wekt u ook de geest in u tot leven. U brengt dan de verbinding met de Vadergeest van eeuwigheid tot stand - die zelf de Liefde is en deze werkt dan door uw geestvonk op u in.

U laat dan het werkzaam zijn van mijn geest in u toe en u zult waarlijk grote kennis op geestelijk gebied ontvangen. Er wordt u een kennis ontsloten die op geen andere manier door mensen verkregen kan worden, want het zijn geestelijke gebieden waarin

u inzage mag nemen. Het zijn geestelijke geheimen die u onthuld worden, die echter altijd alleen de geest u geven kan.

Altijd echter moet u uzelf eerst tot een opnamevat voor de goddelijke geest maken, wat alleen de liefde volbrengt. Dan kan mijn geest bij u binnenstromen en dat zal waarlijk heerlijke vruchten afwerpen, die waarlijk een verrijking voor u, mensen zijn en blijven tot in alle eeuwigheid. En zo kan en zal mensen op deze manier ook de waarheid worden overgebracht en het is bijgevolg mogelijk dat u door " God zelf" onderwezen wordt in de gehele waarheid, als u het zelf toelaat dat mijn geest zich openbaart, want dit is een aangelegenheid van alleen uw wil waartoe geen mens gedwongen wordt. Bent u echter daartoe bereid doordat u zich uit vrije wil door een leven in liefde vormt tot een opnamevat voor mijn geest, dan zal het licht in u worden. Dan zult spoedig het helderste inzicht hebben, dan wordt kennis ontsloten en alle geestelijke samenhang wordt u duidelijk.

Dan is waarlijk het duister van de nacht doorbroken de geestelijke zon straalt in uw hart. Het zal dan voor eeuwig niet meer donker worden in u, want u hebt van mijzelf een echt licht ontvangen dat u weer mag uitstralen in de nacht.

Verwonder u dus niet waar de wijsheid van de ene vandaan komt terwijl de ander haar nog niet bezit. Vraag uzelf niet af waarom het nog zo donker is in de harten van de mensen, want nu weet u het antwoord u moet zelf dat licht zoeken en het zal helder worden omdat u licht begeert. U, mensen, moet geloven dat Ik met u in verbinding sta, dat Ik niet wil dat u zich in de eeuwige nacht bevindt.

Maar ook moet uzelf de duisternis willen ontvluchten en aanstalten maken in u een licht te ontsteken. U moet weten dat Ik in u een klein vonkje gelegd heb, dat het echter van uw vrije wil afhangt of u dit vonkje wilt laten ontvlammen tot een vuur. En deze vuurgloed zal dan op Mij toe ijlen en zich weer met het vuur van de eeuwige Liefde verenigen. En dat zal weer tot gevolg hebben dat mijn geest zich uitstort in een zo toebereid vat en nu de duisternis verdreven is, waarin de ziel zolang smacht tot zij Mij opneemt, tot de liefde in u Mij met aandrang zoekt en de duisternis doorbroken is. Want dan kan Ik werken in de mens en waar Ik werk door mijn geest daar is licht, inzicht en zaligheid.

Amen

BD.7984

4 september 1961

De goddelijke geestvonk is nodig voor de ommekeer van het wezen

U hebt eens uw goddelijkheid opgegeven, u hebt uw oerwezen in het tegenovergestelde veranderd. U was geen wezens meer van het licht maar van de

duisternis, want u was zonder enige liefde omdat u mijn liefde afwees die u met stralen wilde doordringen en gelukkig maken tot in alle eeuwigheid.

En in deze niet-goddelijke staat, in dit wezen dat zich geheel tegen Mij verzette was u verre van Mij. U was in uw wezen totaal veranderd en kon daarom niet meer in mijn nabijheid zijn, omdat u zou zijn vergaan in mijn liefdelicht van eeuwigheid dat u geheel verteerd zou hebben.

Ik wilde echter niet de vernietiging van datgene wat uit mijn liefdekracht was voortgekomen. Ik wilde alleen zijn terugkeer naar Mij, wat echter noodzakelijk maakte dat er een wezensverandering plaatsvond die de afstand tot Mij verkleinde, tot uiteindelijk de afstand volledig was opgeheven, doordat het wezen zijn oertoestand had aangenomen, tot het weer geheel tot liefde geworden was en mijn liefde het nu weer zoals eens kon doorstralen.

Maar deze verandering tot liefde vroeg van Mij een werk van barmhartigheid en van liefde. Ik moest in u een vonkje van mijn eeuwige liefde leggen omdat u totaal zonder enige liefde was en daarom ook niet in staat zou zijn geweest, uzelf en uw wezen te veranderen. Uw vroegere weerstand tegen Mij was door een heel erg lang en smartelijk proces om u terug te voeren bijna gebroken, maar u kwam dan in een toestand waarin u weer de vrije wil gegeven werd die voordien gebonden was.

En in deze staat van vrije wil - als mens - moest nu de ommekeer tot liefde plaats vinden, wat echter geheel onmogelijk geweest zou zijn als er niet een vonkje liefde in u sluimerde, dat Ik als genadegeschenk in het hart van ieder mens legde, en dat hem weer kenmerkt als een goddelijk schepsel, zodra hij deze liefdesvonk vrijwillig in zich ontsteekt en het laat ontvlammen tot een heldere gloed. Dit werk moet de mens zelf volbrengen. Maar hij kan dat ook, juist omdat de goddelijke liefdesvonk in hem sluimert.

Deze liefdesvonk is een deel van God, hij is een vonkje van mijn eeuwige liefdegeest, die onscheidbaar met Mij verbonden is, die onophoudelijk aandringt terug te keren naar de Vadergeest van eeuwigheid, die echter de mens de volle vrijheid laat of hij aan dit aandringen toegeeft of het vonkje in zich verstikt door zijn wezen dat tegengesteld is aan het goddelijke, door zijn verbinding met mijn tegenstander welke hij niet bereid is op te geven.

U allen bent in staat lief te hebben, of u hiertoe echter bereid bent wordt aan uzelf overgelaten. En al heeft de geestvonk in u als mijn aandeel overgrote kracht, toch wordt u door hem niet gedwongen uw wezen te veranderen, het wordt u alleen gemakkelijk gemaakt. Het is geen onmogelijkheid dat deze verandering van uw wezen tot liefde in dit korte aardse leven geheel en al kan plaatsvinden.

De verbinding met Mij is er, ze moet alleen door uzelf worden nagestreefd opdat u ook haar werking bespeurt, opdat mijn liefde weer in u kan binnenstralen. De verbinding van de geestvonk in u met de Vadergeest van eeuwigheid moet weer tot stand worden gebracht en onherroepelijk vindt dan de verandering van uw wezen plaats die u weer tot de meest zalige wezens maakt, die u was in het allereerste begin.

Maar u zou reddeloos verloren zijn als u deze geestvonk, die mijn aandeel is niet in u had. U kunt liefhebben en bent in staat liefde te ervaren en uit te stralen, u bent niet geheel zonder enige liefde als u zich niet verweert tegen deze liefdegeest in u, als u niet zelf op mijn tegenstander aandringt die u steeds wil verhinderen in liefde te werken, die u echter niet kan tegenhouden als u zelf het licht in u ontsteekt - als u let op de zachte duidelijke stem in u en aan haar gehoor geeft, die u steeds zal aansporen tot daden van liefde.

Mijn geestvonk is waarlijk machtig en vol van kracht, want hij is een deel van Mij. De zwakste wil die zich tot Mij keert, geeft hij kracht en mijn tegenstander kan hem dat niet verhinderen want hij kan niet strijden tegen Mij zelf, die toch in u ben maar u niet dwing als u uit vrije wil Mij weerstand biedt.

Deze goddelijke geestvonk geeft als deel van Mij ook de zekerheid dat u zich kunt veranderen, want hij is kracht uit Mij, die u tot alles wat u ernstig nastreeft in staat stelt. En opdat u deze wil kunt opbrengen, hebt u steeds de hulp van de goddelijke Verlosser Jezus Christus ter beschikking, die alleen maar erkend en om versterking van uw wil gevraagd wil worden - want Hij en Ik zijn Eén.

Mij heeft u eens afgewezen. U wilde Mij niet erkennen als uw God en Schepper en u volgde hem, die u in de diepte trok. En deze zal u zo lang in zijn macht houden tot u mijzelf aanroept om hulp - en in Jezus Christus dus mijzelf herkent en erkent. Dan is waarlijk de macht van de tegenstander gebroken als u hem met mijn naam confronteert. Uw wil zal versterking ervaren en uw verlangen naar de vereniging met Mij zal steeds sterker worden.

De geestvonk in u streeft ernstig naar de verbinding met de Vadergeest van eeuwigheid. U geeft toe aan de innerlijke drang en wordt aangespoord tot het doen van liefdedaden, omdat Ikzelf u nu weer met mijn liefde kan doorstralen. Uw wezen zal dan weer de hoedanigheid aannemen die lijkt op mijn oerwezen. Het vormt zich om tot liefde en verenigt zich nu onafscheidelijk met Mij en u zult Mij nu eeuwig niet meer verlaten. Het kind is tot de Vader teruggekeerd van wie het eens is weggegaan.

Amen

BD.8008

1 en 2 oktober 1961

Iedere geest is een oergeest, gevallen of niet

Op mijn stem moet u acht slaan als die in u weerklinkt, want mijn geest zal u in alle waarheid leiden. En wilt u in de waarheid onderricht worden, dan kunt u ze alleen van Mij zelf ontvangen, die de eeuwige Waarheid is.

Toen Ik de wezens van mijn liefde eertijds buiten Mij geplaatst had was ieder wezen een ik-bewuste geest die met Mij in innigste verbinding stond, en steeds door mijn liefde doorstraald werd. Dit doorstralen met liefde bracht het wezen in een staat van uiterst helder inzicht. Het stond in het licht, het had besef van Mij zelf en van alles wat er om hem heen was. Ieder wezen was een goddelijke geest die onmetelijk zalig was.

En toch vond - om redenen die u al vaak verklaard zijn - een afval van ontelbare wezens van Mij plaats, ofschoon er ook vele aan mijn zijde bleven. De eersten verloren hun licht terwijl de laatsten in een onmetelijke volheid van licht bleven bestaan en mijn tegenstander - de eerst afgevallen oergeest - niet in de diepte volgden. En met deze oergeesten die bij Mij verblijven, schep en werk Ik in de oneindigheid.

U, mensen weet echter ook dat Ik Mij een vergoddelijking van al het geschapen wezenlijke tot doel heb gesteld, en dat deze vergoddelijking door de vrije wil van het wezen zelf verwezenlijkt moet worden. U weet waarom de wezens eens gevallen zijn en u hebt ook kennis verkregen van mijn heilsplan van eeuwigheid, dat de terugkeer van al het gevallen geestelijke op het oog heeft en die ook zeker eens bereikt zal worden.

U weet dat het "kindschap Gods" het hoogste doel is en dat alle wezens die als mens over de aarde gaan volgens plan van eeuwigheid, ook dit kindschap Gods op deze aarde kunnen bereiken - als de vrije wil dit maar ernstig nastreeft. En dan heeft bijgevolg het eens van Mij afgevallen wezen de hoogste graad van zaligheid bereikt. Het is tot mijn "evenbeeld" geworden, het kan scheppen en werken uit geheel vrije wil en toch zal deze wil geheel aan de mijne gelijk zijn. Hij is niet meer door Mij bepaald, maar mijn kind is geheel in mijn wil opgegaan en is daarom ook onmetelijk zalig.

En deze verhoogde graad van zaligheid streven ook de bij Mij gebleven geestelijke wezens na, want hoewel zij met Mij rechtstreeks in verbinding staan, ofschoon zij ook steeds door mijn liefdekracht doorstraald worden, zijn ze toch wezens geschapen naar mijn wil - die niet anders denken en handelen kunnen dan naar mijn wil, die als het ware altijd alleen uitvoerders van mijn wil zijn. Het verschil hierover aan u, mensen

duidelijk te maken vereist ook wel een hoge graad van rijpheid die u nog niet bezit. En daarom kan Ik het u alleen verklaren naar de mate van uw begrensde denken, zoals uw menselijk verstand het begrijpen kan. Want door uw val in de diepte had u nu eenmaal ieder diep inzicht over alle samenhangen in het geestelijke rijk verloren en bent nu op aarde nog niet tot het hoogste inzicht gekomen.

Toch is het voor u voldoende te weten dat ook deze Mij trouw gebleven wezens eenmaal de weg over de aarde gaan, om de titel "kind van God" te verwerven, die hun zaligheid nog mateloos verhoogt. En deze weg over de aarde vereist dan ook een leven in het vlees een bestaan als mens, evenals ook het gevallen geestelijke die weg moet afleggen om zijn wilsproof te doorstaan. Een lichtgeest die zich op aarde belichamen wil", zal als verblijf een aards lichaam kiezen waarvan de geestelijke substanties al een zekere rijpheid bereikt hebben, zodat een lichtgeest het nu in bezit kan nemen, terwijl hij de dode uiterlijke vorm - het menselijke lichaam - dan eerst het leven geeft en hij nu in dit lichaam zijn aardse weg begint.

Deze lichtgeest is bijgevolg de geestelijke kracht die moet instromen in een menselijk lichaam, dat nu als mens in de wereld geboren wordt en dat pas dan leven kan, als deze geestelijke kracht - de ziel, de goddelijke adem - in deze uiterlijke vorm wordt ingeblazen door mijn alomvattende vaderlijke liefde, die zich het vergoddelijken van al Zijn geschapen wezens tot kinderen ten doel heeft gesteld.

En nu geeft deze hemelse geest - als ziel - de mens het leven. En omdat de substanties van het lichaam (al zijn ze zuiverder dan bij de meeste mensen) zelf nog niet uitgerijpt zijn, omdat zij in de wereld van mijn tegenstander ook aan zijn invloed onderhevig zijn en omdat de hemelse geest op aarde ook een geestelijke taak te vervullen heeft en meestal niets van zijn herkomst weet, moet dus de ziel, zijn eigen ik, tegen alle aanvechtingen die van buiten op hem afkomen, weerstand bieden. Zij moet tegen alle neigingen en driften strijden die het lichaam nog aankleven, omdat dit door alle scheppingswerken is heen gegaan. Deze geest die engel is moet meestal een uiterst zware weg op aarde afleggen waarin zijn vrije wil niet falen mag, waarin de mens altijd weer tot Mij als Zijn Vader zijn toevlucht moet nemen, om niet de kracht te verliezen die hij op de aarde nodig heeft. Want de volheid van licht en kracht als hemelse geest heeft hij vrijwillig opgegeven toen hij de weg over de aarde begon. Maar de band met Mij is zo sterk, omdat een ongewoon vurige liefde zo'n mens doorstroomt, die ook de zekerste waarborg is dat hij zijn doel bereikt, dat hij als "mijn kind" tot Mij terugkeert omdat dit zijn grootste verlangen is geweest tevoren in mijn rijk.

Deze ontwikkelingsgang zal bij iedere lichtgeest dus dezelfde zijn. Steeds betreft hij als ziel een aards materiële uiterlijke vorm die meer of minder sterke invloed zal uitoefenen door haar uiteenlopende soorten geardheid en die aan de ziel menige

opgave zal stellen, want deze uiterlijke vorm zal ook altijd door de aardse materie zijn heengegaan, tenzij, dat buitengewone invloeden haar substanties al tevoren zo gelouterd hebben dat zij zeer snel met de eisen van mijn goddelijke geestvonk instemmen, die in het als mens belichaamde lichtwezen bijzonder sterk straalt en een algehele vergeestelijking van alle substantie sneller teweeg kan brengen.

En zo was de ziel van Jezus een hoogste lichtgeest. Ook Hij betrok een aards materiële uiterlijke vorm. Ook Hij gaf deze vorm pas het leven toen Hij als ziel die uiterlijke vorm in bezit nam, toen Hij op aarde geboren werd. Het vat (Maria) dat hem ter wereld bracht was zuiver en vlekkeloos. Zijn verwekking was geen minderwaardige daad van de zinnen. En toch was Zijn lichaam gelijk aan dat van alle andere mensen omdat Hij het werk van vergeestelijking volbrengen moest als voorbeeld, dat ook alle mensen moesten navolgen en ook kunnen. Ook zijn ziel, hoewel van boven, werd door onrijpe wezensdelen gekweld waarvan Hij zich niet mocht bevrijden, die Hij op grond van Zijn liefde eveneens moest vergeestelijken, wat een zware arbeid aan zichzelf vereiste en zo'n arbeid moet ook iedere hemelse geest in het aardse leven volbrengen. Want de weg door de diepte betekent een strijden en overwinnen van alles wat deel uitmaakt van de diepte en zich ook bij deze mensen uitleeft. Hun grote liefde verricht deze arbeid echter met volharding en geduld. Het gelukt hun meestal lichaam en ziel te vergeestelijken, dat wil zeggen: ook de nog onontwikkelde substanties die zich bij de ziel hebben gevoegd te verlossen, hen tot algehele orde in zichzelf te brengen en tegelijkertijd een hoge missie te volbrengen waarvoor zij zich Mij vrijwillig hebben aangeboden.

(2 oktober 1961) Al het van Mij eens uitgegane wezenlijke, alle geestelijke wezens, die uit mijn liefde zijn voortgekomen is uitgestraalde kracht. Zij zijn in hun oerbestanddeel het zelfde zoals Ik zelf, zij zijn liefdekracht uit Mij. Het gevallen geestelijke werd nu met het doel tot Mij terug te keren opgelost in ontelbare partikeltjes. De eens uitgestraalde kracht werd omgevormd tot scheppingen van menigvuldige aard, want die kracht moest op de een of andere wijze werkzaam worden omdat dit oerwet is sinds eeuwigheid. Maar al deze opgeloste partikels verzamelen zich weer en iedere eens gevallen oergeest ontvangt zijn zelfbewustzijn weer terug zodra hij als mens over de aarde gaat, zodra hij dit laatste gedeelte in het eindeloos lange ontwikkelingsproces aflegt, voordat hij weer binnengaat in het geestelijke rijk.

Het op die manier samengebrachte geestelijke brengt als ziel de uiterlijke vorm van een mens tot leven. De ziel zelf is dus de eens gevallen oergeest, ze is het ik-bewuste wezen dat eens in volheid van licht van Mij uitging en in vrije wil afgevallen is en dat mijn tegenstander - de eerst gevallen lichtgeest met zich in de diepte trok. De geweldige menigte oergeschapen geesten was eindeloos en ook het getal van de

wezens die Mij trouw bleven was onmetelijk groot. Maar ook dezen waren in diepste grond dezelfde uit Mij uitgestraalde liefdekracht.

Gaat dus nu een lichtgeest - een engel - ook de weg over de aarde met het doel het kindschap Gods te verkrijgen, dan komt hij in dezelfde omstandigheden als iedere gevallen geest. Hij betreft een lichamelijk omhulsel dat uit meer of minder uitgerijpte geestelijke partikeltjes bestaat, want het vlees behoort tot deze aarde. Het lichaam kan wel zuiverder zijn en minder weerstand tegen Mij in zich hebben, maar toch is het stoffelijk. En dat laat ook de weg over de aarde tot een zware beproeving en tot een wilstest voor de in het lichaam wonende ziel worden. Want weerstanden moeten er zijn, een lichtziel moet ook strijd te doorstaan hebben in het vlees. Een gevecht dat zij steeds weer met mijn tegenstander zal leveren die zich van het lichaam bedient, om de ziel op iedere mogelijke wijze aan te vallen.

En ook een lichtziel zal daarom aan sterke verzoeken blootgesteld zijn, want het aardse lichaam bevindt zich in het gebied van mijn tegenstander en deze zal zeker een lichtziel buitengewoon in het nauw brengen om ook haar ten val te brengen, wat hem eertijds niet gelukt is. Maar de buitengewone liefdewil van zo'n ziel garandeert haar ook steeds de toevoer van kracht van boven, want zij geeft de verbinding met Mij niet op. Zij wordt geweldig naar Mij toegetrokken en dit vurige verlangen van haar liefde is een sterk wapen in de strijd met de tegenstander, waaruit zij ook als overwinnaar tevoorschijn zal komen.

U mag echter niet geloven dat een lichtgeest, een niet gevallen geest, zich bij een andere geest die gevallen is aansluit, om de weg over de aarde te gaan. Iedere ziel is een oergeest, gevallen of niet. De gevallen oergeest legt opgelost in ontelbare substanties de ontwikkelingsgang af voordat hij zich als mens mag belichamen, voordat hij dus als "ziel" een menselijke uiterlijke vorm betreft. De niet gevallen geest hoeft niet opgelost te worden maar betreft als ziel van boven een menselijk omhulsel, zoals ook die lichtwezens die een hoge lichtgraad in het rijk hierna bereiken hebben en nu ter wille van een missie opnieuw de weg over de aarde willen afleggen, met het doel het kindschap Gods te bereiken.

Zulke zielen belichamen zich dus direct in het vlees, de eens door Mij uitgestraalde kracht stroomt als "levensadem" in het menselijk lichaam binnen en geeft deze uiterlijke vorm het leven. U, mensen bedenk toch steeds dat al het eens geschapenen door Mij uitgestraalde liefdekracht is, die door mijn wil tot ik-bewuste wezens werd, die nooit meer vergaan kunnen. Maar Ik kan deze kracht ook omvormen. Ik kan deze wezens oplossen en andere scheppingen laten ontstaan als Ik daarmee een doel voor ogen heb - voortkomend uit mijn liefde en wijsheid.

Ik kan echter ook zo'n ik-bewust wezen met een menselijk omhulsel bekleden, wanneer door mijn liefde en wijsheid een goed resultaat wordt verwacht. En iedere

ziel, die moet worden aangezien als het eigenlijke leven van een mens, is een oergeest, die door mijn eindeloze liefde de mogelijkheid krijgt op aarde het kinschap Gods te bereiken, waar ieder door Mij geschapen wezen zelf naar moet streven en dit zelf moet verwerven.

Amen

BD.8012

5 oktober 1961

Verdere opheldering over de ziel

Het zal nodig zijn het begrip "ziel" te verklaren opdat u niet in dwaling voortleeft. Alles wat u om u heen ziet is geestelijke kracht, eens door Mij uitgestraald als wezens die ontbonden werden toen zij de liefdekracht die hun onophoudelijk toestroomde niet gebruikten naar mijn wil, want deze kracht moet werkzaam zijn volgens de wet van de eeuwige ordening.

Deze door Mij als wezens uitgestraalde liefdekracht vormde Ik dus om tot scheppingswerken die een dienende functie verrichten. En zo is de schepping om u heen in diepste grond die kracht die als zelfstandige wezens buiten Mij geplaatst werd. En al is die tot materie geworden geestelijke kracht nog zo verhard, het zijn allemaal licht- en liefdesvonken die uit Mij straalden en alleen door mijn wil een vorm ontvingen overeenkomstig mijn liefde en wijsheid.

Het geestelijke echter kan nu niet meer vergaan. De door Mij eens uitgestraalde kracht keert onherroepelijk weer tot Mij terug. Maar alles wat u omgeeft, heeft de meest verschillende niveaus van rijpheid, omdat dit de zin en het doel van de schepping is het geestelijke tot volle ontwikkeling te brengen dat tijdens zijn val in de diepte in zijn wezen volledig veranderde en dat derhalve nu in dit louteringsproces door de gehele schepping, zich weer moet vergoddelijken, dus weer een zelfstandig wezen worden moet dat in licht en kracht en vrijheid werkt tot zijn eigen geluk.

Eenmaal verzamelen zich dus weer alle partikeltjes van een opgeloste oerziel en deze gaat dan in de uiterlijke vorm van een mens over de aarde, om hierop in vrije wil haar laatste voltooiing te bereiken.

Deze ziel is dus die door Mij eens uitgestraalde liefdekracht, maar al haar substanties hebben nog een loutering nodig. Evenwel is zij geestelijk, want alles wat u ziet is geestelijke kracht, zelfs als het als materie door mijn wil gestabiliseerd is.

Het geestelijke dat als ziel nu de mens het leven geeft, heeft wel reeds een bepaalde graad van rijpheid bereikt, daar anders haar belichaming als mens niet zou zijn toegestaan. Toch kan er nog niet van een volmaakte ziel gesproken worden, omdat zij

door het rijk van "Lucifer" gegaan is en haar denken en willen nog geheel volgens zijn aard is gericht. Toch is zij de eens gevallen oergeest die door de weg over de aarde geheel vrij kan worden van alle lagere invloeden, die vrij kan willen en handelen en daarom ook de mogelijkheid heeft op aarde tot de uiteindelijke voltooiing te komen en als stralende lichtgeest weer het rijk hierna binnen te gaan, als hij het aardse lichaam verlaten moet.

De ziel is derhalve het voor het menselijke oog niet zichtbare dat onvergankelijk is, dat bestaan blijft tot in alle eeuwigheid. Terwijl de materie, iedere voor het oog zichtbare uiterlijke vorm vergankelijk is, maar ook alleen opgelost wordt door mijn wil om het geestelijke dat zich daarin bevindt, vrij te laten. Dus is ook de zichtbare schepping eveneens het vroeger wezenlijk geestelijke, dat nu ontbonden door deze schepping gaat, maar eenmaal ook zover gerijpt is dat de gevallen oergeest zich als ziel van een mens belichamen mag.

De ziel heeft wel de gedaante van een mens, maar ze is alleen met het geestelijke oog te zien, dat wil zeggen: alleen een bepaalde graad van rijpheid maakt het een andere ziel eerst mogelijk die ziel te zien, zoals ook eertijds in het geestelijke rijk de geschapen wezens elkaar wel herkenden en van gedachten konden wisselen. Echter alleen daarom, omdat zij het geestelijk vermogen hadden innerlijk waar te nemen, wat de mens, of een niet voltooide ziel die weer van de aarde gescheiden is, niet heeft. De ziel is dus geen stoffelijke vorm meer als men onder "stof" iets materieels, iets zichtbaars verstaat. Het is een geestelijke vorm, het is de uit Mij uitgestraalde kracht die de dode vorm - het menselijke lichaam, het leven geeft. Evenwel de ziel kan denken, voelen en willen, wat het lichaam op zich niet kan zodra hem het eigenlijke leven - de ziel - ontbreekt. De menselijke organen verrichten wel hun functies, maar toch steeds aangespoord of tot leven gebracht door de ziel - door het eigenlijke ik - dat voor al deze functies hun werkzaamheden vaststelt.

En daarom draagt alleen de ziel de verantwoording voor het aards bestaan, en nooit het lichaam. En de ziel zou altijd verkeerd denken en handelen, als Ik er niet een vonk van mijn geest, als deel van Mij zou hebben bijgevoegd, die nu zijn invloed probeert uit te oefenen zich aan zijn aansporingen te onderwerpen en die haar er steeds toe brengen wil zich naar mijn wil te voegen, echter nooit dwingend op de ziel inwerkt.

Het staat de ziel volkomen vrij zich aan de wensen van de geest, of aan de begeerten van het lichaam te onderwerpen. En dit is de eigenlijke aardse levenstoets die de ziel te doorstaan heeft, om als volmaakt te kunnen ingaan in het rijk hierna. U, mensen moet zich met de gedachte vertrouwd maken dat juist deze gevallen oergeest uw eigenlijk ik is, dat deze oergeest echter bij het begin van zijn belichaming als mens nog een zeer ongelouterde geest is, want hij bevindt zich in het gebied van "Lucifer".

Hij is zelf door al de scheppingen heen gegaan waarin al wat bij Lucifer hoort nog gekluisterd is. En ook het menselijk lichaam bestaat uit materie, dus uit het geestelijke dat zich nog in ontwikkeling bevindt.

De uiteindelijke voltooiing moet eerst in het aardse leven plaatsvinden, maar kan echter bereikt worden, omdat het verlossingswerk volbracht werd door Jezus Christus, mijn eniggeboren Zoon, die Ik naar de aarde zond om de grote oerschuld te delgen, die alle gevallen wezens het binnengaan in het lichtrijk ontzegde.

De ziel van de mens Jezus was dus een ziel van het licht, die ten behoeve van een zending op aarde neerdaalde in het rijk van de duisternis. Een ziel van het licht belichaamde zich in een omhulsel van vlees en bloed, in het lichaam van een aardse mens, dat net zo geschapen was als dat van ieder ander mens. Dit omhulsel werd weliswaar eerst door die lichtziel gereed gemaakt om een reine tempel te zijn omdat Ik zelf in de mens Jezus mijn verblijf wilde nemen. Toch bestond dit lichaam uit aards materiële substanties omdat de mens Jezus het werk zichzelf te vergeestelijken volbrengen zou, dat de andere mensen als voorbeeld diende, dat dus alle mensen bij zichzelf moeten verrichten om zich te voltooien. Bovendien bevond zich de ziel van Jezus - een meest zuivere lichtziel - in een donkere omgeving. Zij daalde neer in het rijk van "Lucifer" en zag zich nu ook aan al zijn aanvallen blootgesteld.

De ziel van Jezus echter was geen gevallen geest. Maar omdat zij door de diepte moest gaan, kon zij ook niet de destructieve geesten weren die haar in opdracht van Lucifer erg kwelden. De ziel van Jezus bestond uit licht in alle volheid. Toen zij echter naar de diepte afdaalde, liet zij dat licht achter, want het zou de mensen in hun duisternis onherroepelijk verteerd hebben. Het licht vervulde dus maar in beperkte mate het lichaam van Jezus. Hij liet Zijn liefdelicht niet voluit schijnen, maar deze liefde verbond Hem innig met Mij, Zijn Vader van eeuwigheid.

De ziel van Jezus was geest van mijn geest, evenzo was zij als liefdelicht door Mij uitgestraald en zij offerde deze liefde ook niet op toen zij op de aarde kwam. Maar nu begon ook mijn tegenstander zijn invloed te laten gelden, hij wilde het verlossingswerk van Jezus verhinderen en probeerde ook de ziel van Jezus de duisternis in te trekken. Op grond van Zijn liefdelicht had Jezus spelenderwijs aan al zijn aanvallen weerstand kunnen bieden. Maar dan was het navolgen van Jezus twijfelachtig geweest, dan zou Hij nooit als mens de medemensen het leven hebben voorgeleefd dat dezen moesten leiden om zich te bevrijden van mijn tegenstander, maar zou alleen goddelijke kracht iets volbracht hebben wat voor een mens nooit mogelijk geweest zou zijn.

En daarom nam een lichtziel bewust de strijd op met mijn tegenstander, doordat zij hem alle zwakke plaatsen bood. Jezus ging bewust de strijd aan wat tegelijk betekende ook de satanische geesten niet te weren als ze zich van Zijn ziel meester wilden maken.

Hij overwon hen niet door Zijn macht maar door Zijn liefde, dat wil zeggen: Hij bracht hen tot kalmte en zachtheid, Hij bracht hun verlossing, want Zijn liefde was overgroot en tijdens Zijn leven op aarde als mens groeide deze liefde aan tot een vuurzee. Hij nam mijzelf als de eeuwige Liefde in zich op. Hij gaf niet toe aan de verzoeken van mijn tegenstander maar overwon iedere aanvechting, iedere begeerte van die destructieve geestelijke substanties met overgroot geduld en erbarmen, om dit nog onverloste geestelijke te helpen, om het in een toestand te brengen dat het zich aan Zijn ziel kon aanpassen. En de liefde volbracht dit werk, zodat ook, al de nog lagere substanties van het lichaam door Zijn ziel werden geassimileerd, zodat ziel en lichaam in hoogste volheid van licht straalden en zich verenigden met Mij - het Liefdelicht van eeuwigheid.

En deze zelfde ontwikkelingsgang vindt ook plaats als een hoge lichtgeest, een engelgeest de weg door de diepte wil gaan om het kindschap Gods te bereiken. Om een in vrije wil hoogst volmaakte geest te zijn die in en met Mij scheppen kan. Steeds beperkt dan de geest zijn volheid van licht en kracht, omdat die het menselijke lichaam uiteen zou laten springen dat nog geen zuiver geestelijk lichaam is.

De lichtgeest neemt dus de vorm van een menselijk lichaam aan maar blijft toch een geestelijk lichaam. En deze geestelijke "begrensde vorm" is de ziel, die het anders "dode vleeselijke lichaam" pas tot leven brengt. Treedt deze ziel dus weer uit het lichaam, dan ondervindt zij ook geen begrenzing meer, dan is zij weer de vrije geest vol licht en kracht, wat echter niet uitsluit dat deze geest eenmaal als menselijke ziel de weg door de diepte gegaan is.

Maar zo'n geest zal ook in het aardse leven over ongewone geestelijke talenten beschikken, want hoewel hij aan de zwaarste verzoeken van de kant van mijn tegenstander is blootgesteld, zal hij nooit de totale verbinding met Mij verliezen en de kracht van zijn liefde zal hem ook als overwinnaar tevoorschijn laten komen. Want wat mijn tegenstander niet gelukte toen hij het grote leger van oergeschapen wezens tot afval van Mij bracht, dat zal hem ook nu niet gelukken. Maar toch zal het aardse leven van een lichtgeest altijd bijzonder zwaar zijn tot hij zonder beperking de grote wilsproef heeft afgelegd die hem nu tot mijn kind liet worden dat voor eeuwig met Mij verenigd is, met zijn Vader, en nu onbegrensde zaligheden genieten zal.

Amen

BD.8117

5 maart 1962

De individualiteit van de ziel (2)

Ik wil u nogmaals een opheldering over de ziel geven, opdat het u helemaal duidelijk wordt. Van het geestelijke, dat Ik het leven gaf, dat wil zeggen: dat Ik als iets wezenlijks buiten mijzelf plaatste, kunt u de individualiteit niet ontkennen. Het was een wezen, naar mijn evenbeeld geschapen. Het werd als geheel afzonderlijk door Mij in de oneindigheid geplaatst, het was zelfbewust en herkende zichzelf dus ook als een denkend wezen met een vrije wil.

Het was een miniatuur van mijzelf, maar in verhouding met mijn Oer-volheid was het zo nietig, dat wel van een vonkje uit de vuurzee van mijn liefdeskracht gesproken kan worden. En toch had het een eigen individualiteit die over zichzelf beslissen kon, behalve dan dat het voortdurend door het toestromen van mijn liefdeskracht met Mij verbonden was, wat echter het wezen zelf op geen enkele wijze hinderde.

Het was vrij en vol van licht en kracht. Het was een goddelijk schepsel dat in hoogste volmaaktheid uit Mij was voortgekomen, dus ook op geen enkele wijze een beperking van mijn kant uit ondervond. Iedere begrenzing of beperking van zijn licht en kracht heeft het zichzelf aangedaan omdat het vrij over zichzelf beslissen kon.

En datzelfde geldt ook voor alle geestelijke wezens die de eerst geschapen geest met gebruik van mijn kracht in het leven riep, door zijn vrije wil. Zij waren evenzo hoogst volmaakt en ieder wezen was zich van zichzelf bewust, dus een afzonderlijk wezen dat op zichzelf geplaatst in alle zelfstandigheid in het geestelijke rijk in vrije wil kon werken. Geen wezen was dus door dwang aan Mij en mijn Wezen gebonden. Ieder wezen bewoog zich vrij en op zichzelf te midden van geestelijke scheppingen en was onmetelijk zalig.

Wanneer er nu dus over een "val der geesten" gesproken wordt, het afzinken van de oer-geesten in de diepte, dan is dat zo te verstaan dat de wezens zich verzetten het aanstralen van mijn liefde aan te nemen, dat zij de krachtstroom van mijn liefde afwezen, die onafgebroken van Mij uitging en alles doorstroomde met licht en kracht. Zij namen mijn geest van liefde niet meer aan en scheidten zich vrijwillig van Mij, maar konden toch nooit vergaan omdat zij door Mij uitgestraalde liefdeskracht waren en dat ook blijven zullen tot in alle eeuwigheid.

Iedere gevallen oer-geest was een wezen op zichzelf, een eigen "individualiteit", en dat blijft het ook tot in alle eeuwigheid. Het verwijderde zich van het eeuwige Licht, van de Oerbron van kracht en werd daardoor totaal zonder licht en kracht. Maar toch bleef die oer-geest het wezen dat eens in hoogste volmaaktheid van Mij uitging. En al vindt nu ook het eindeloos lange proces van het terugbrengen van dit geestelijke naar Mij plaats, waarbij dat wezen is opgelost en in zijn partikeltjes door alle scheppingen moet gaan - al deze partikeltjes verzamelen zich weer en vormen in eindeloos lange perioden weer het zelfbewuste wezen, de gevallen oer-geest, zodat die kort voor zijn voltooiing als ziel van een mens weer vrij beslissen kan of hij terug wil keren in het

rijk van de gelukzalige geesten, of zijn terugkeer weer eindeloos wil verlengen door eigen weerstand.

Doch dat zelfbewuste wezen - de mens - bergt als ziel in zich deze eens door Mij buiten Mij geplaatste geest die altijd en eeuwig hetzelfde individu zal zijn en blijven, dat eens uit Mij is voortgekomen. Het was volmaakt en koos uit vrije wil de diepte, maar het verging niet. Het is en blijft eeuwig dat zelfbewuste wezen, uitgezonderd gedurende het werk van het terugvoeren door de schepping, waarin hem het zelfbewustzijn ontnomen wordt, waarin het opgelost is en in gebonden toestand de weg van opwaarts gerichte ontwikkeling gaat.

En of dat wezen nu ook meermalen de weg door de scheppingen van de aarde moet gaan, steeds zal het datzelfde zelfbewuste wezen blijven dat zich eens van Mij afkeerde, dat mijn liefdeskracht afwees en zodoende uit vrije wil de scheiding van Mij voltrok, die echter nooit meer kan plaatsvinden omdat alles wat uit Mij voortkomt onlosmakelijk met Mij verbonden is.

Dus de "afval der geesten" is ook letterlijk op te vatten. Wat Ik uitgestraald had als zelfbewuste wezens is gevallen omdat Ik het niet verhinderde, omdat het in vrije wil over zichzelf kon beslissen. En dit geestelijk wezen moet weer in hoogste volmaaktheid tot Mij terugkeren als het zich weer met Mij verenigen wil, om dan voor eeuwig onvergelijklijk gelukzalig te zijn.

Want zodra Ik het weer met mijn liefde kan doorstralen is het ook weer in zijn oertoestand teruggekeerd. Maar steeds blijft het zich ook bewust van zijn eigenheid. Het is innig met Mij versmolten en toch een vrij wezen dat evenwel geheel in mijn wil is opgegaan, en daarom ook met Mij kan scheppen en werken en onmetelijk zalig is.

Amen

BD.8327

12 november 1962

De vereniging van de ziel met haar geest

Op de eenvoudigste en begrijpelijkste wijze openbaar Ik mijzelf aan u mensen, want Ik spreek niet alleen tot de verstandsmensen maar tot allen die naar de waarheid verlangen, ook als zij niet over een scherp verstand beschikken. Ik spreek hen echter zo aan dat het voor hen ook begrijpelijk is en daarom bedien Ik me daarvoor van een mens die zelf eenvoudig is in zijn manier van uitdrukken, die ook iedereen kan begrijpen als hij van mens tot mens spreekt, omdat Ik ook dan door mijn geest werk als hij aan geestelijke gesprekken deel neemt.

Wordt nu mijn woord naar de aarde gebracht, dan geschiedt dat ook op een manier dat de inhoud van mijn openbaringen duidelijk en bevattelijk is. Daarom zal ook ieder mens kunnen begrijpen, dat de gebeurtenis van de afval van de geesten daarin bestond dat zij het aanstralen van mijn liefde - mijn liefdegeest afwezen. Dat dus de terugkeer tot Mij weer daarin bestaat dat ze het aanstralen van mijn liefde vrijwillig aannemen, zich dus weer met mijn geest moeten verenigen. En die vereniging met mijn geest vindt dan plaats als de goddelijke liefdesvonk die in ieder mens ligt en deel is van Mij, ontstoken wordt tot een vlam die zich onafgebroken gedrongen voelt naar Mij, als het Oervuur terug te keren.

Dan is de gevallen oergeest weer tot zijn oerelement geworden en wel b wust. Want kracht uit Mij is hij gebleven ook n  zijn afval van Mij, omdat deze van Mij uitgestraalde liefdekracht niet kan vergaan. De terugkeer tot Mij kan dus alleen bewust geschieden, waartoe de vrije wil nodig is, die het voordien gekluisterde wezen als mens weer terugkrijgt en nu deze wil op de juiste manier moet gebruiken.

Wel gaat onbewust het oerwezen de weg terug, opgelost in ontelbare partikeltjes, als het in de scheppingen van de aarde gekluisterd is. En deze terugkeer is een daad van genade mijnerzijds, omdat Ik het allerdiepst gevallen wezen wil helpen, dat het die hoogte weer bereikt waar hem de vrije wil weer teruggegeven wordt.

Dan echter moet de vereniging van de geestvonk in hem met de Vadergeest van eeuwigheid plaatsvinden, als de uiteindelijke terugkeer moet worden gerealiseerd. De oergeest die als ziel van de mens nu de weg over de aarde aflegt is zo lang nog van Mij verwijderd, als hij zonder liefde is. Want ofschoon Ik hem een liefdesvonk gegeven heb, moet hij zelf eerst deze liefdesvonk laten opvlammen voordat zich nu de vereniging met de Vadergeest kan voltrekken. Want alleen de liefde brengt deze vereniging tot stand en de liefde moet vrijwillig door de mensen beoefend worden, wat dus ook het aanstralen van mijn liefdekracht mogelijk maakt en zodoende het wezen weer wordt wat het in het oerbegin was.

De ziel is een gevallen oergeest. Als er dus wordt gezegd: de ziel verenigt zich met haar geest, dan is onder geest altijd alleen te verstaan de liefdegeest uit mij, die door de oergeest eens werd afgewezen en deze zich afsloot voor iedere liefdestraal. Als mens draagt de ziel - de eens gevallen oergeest, een goddelijk geestvonkje in zich maar moet zich daar uit vrije wil bij aansluiten, wat de ziel nu bewust doet als zij zich openstelt voor het aanstralen van mijn liefde en daardoor zelf in liefde werkzaam is. Zij heeft dus de geest in zich en haar aardse opdracht is slechts zich door deze geest te laten beïnvloeden, wat steeds tot gevolg zal hebben, dat de mens de liefde beoefent en zich door die liefde met Mij verbindt, die de eeuwige Liefde ben. En dan verenigt de ziel zich dus weer met haar geest. De oergeest gedraagt zich niet meer afwijzend tegenover Mij en het aanstralen van mijn liefde, maar hij streeft bewust naar Mij toe.

Hij verlangt naar de straling van mijn liefde en iedere scheiding tussen Mij en hem is opgeheven. Hij is weer hetzelfde goddelijke oerwezen dat van Mij is uitgegaan en na zijn vrijwillige afval van Mij ook weer vrijwillig naar Mij is teruggekeerd, maar nu tot mijn kind is geworden dat Ik Mij niet scheppen kon, maar waar de vrije wil van het geschapen wezen voor nodig was om hoogst volmaakt te worden.

Het heeft zich dus vergoddelijkt uit vrije wil en kan nu scheppen en werken met Mij in hoogste zaligheid in vrije wil, die echter ook de mijne is, omdat een volmaakt wezen niet anders willen en denken kan dan Ik, die de volmaaktste Geest ben in de oneindigheid.

Amen

BD.8401

3 februari 1963

Wat was de mens in 't allereerste begin?

Ik wil u steeds alleen dit ene in overweging geven dat u van goddelijke oorsprong bent en dat u zich daarom moet beschouwen als door mijzelf uitgestraalde vonken - die eeuwig blijven wat zij waren, namelijk goddelijke schepselen van dezelfde oersubstantie als Ikzelf ben, ook nadat zij zelf totaal waren veranderd en tot wezens werden die zich van alle goddelijke eigenschappen beroofden. Doch deze toestand duurt niet eeuwig, maar verandert ook weer, zodat hun oorspronkelijke natuur weer tevoorschijn komt, zodat ze weer scheppen en werken in alle volmaaktheid zoals Ik, dat ze weer tot mijn evenbeeld worden en dan ook blijven tot in alle eeuwigheid.

Als u er over nadenkt dat u van mijzelf bent uitgegaan, dat het hoogste, volmaakte Wezen u geschapen heeft vanuit Zijn liefde, dan moet u helemaal openbloeien en geen ander verlangen meer hebben dan weer te zijn wat u in het begin was. En uw gebrekkigheid en zwakheid, die u nu inziet moesten u heel nederig laten worden en u tot innig gebed aansporen dat Ik u mag helpen weer zo te worden, dat u zich met Mij verenigen kunt. En waarlijk u zult genaden ontvangen in overvloed, want deze wil opent voor Mij uw hart en Ik kan het nu ook vullen met mijn liefdekracht, die het u nu mogelijk maakt u te veranderen en uw oerwezen weer aan te nemen.

En daaraan moet u altijd weer denken dat u van Mij zelf bent uitgegaan. Dat u de mijne bent en ook blijven zult omdat Ik niets opgeef wat Mij toebehoort. En al heeft het zich ook vrijwillig van Mij afgewend en volhardt het in zijn weerstand tegen Mij, u bent en blijft door Mij eens uitgestraalde liefdekracht die onherroepelijk ook eens weer tot Mij terugstroomt - omdat dit wet is van eeuwigheid.

Maar het eigen besef van uw herkomst zou voor u de terugweg verkorten, want dan beseft u goddelijke schepselen te zijn, dan is dit reeds de eerste schrede op de terugweg

tot Mij. Want eens wilde u Mij niet erkennen als uw God en Schepper van eeuwigheid en dat was uw val. Het was hoogmoed die u liet menen de toevoer van mijn kracht te kunnen ontberen, en die zodoende uw ellendige toestand veroorzaakt heeft.

Bent u zich echter in dit aardse leven van uw goddelijke afkomst bewust, dan weet u ook dat u alleen in verbinding met Mij weer licht en kracht kunt ontvangen, dat u alleen als mijn liefdelicht u helder doorstraalt uw goddelijke eigenschappen weer terug kunt winnen en dat het niet onmogelijk is weer in uw oertoestand binnen te gaan. Dat u waarlijk tot goden kunt worden zoals dit in het allereerste begin uw bestemming was. Beschouwt u zichzelf echter als zwervers op aarde zonder doel, als creaturen die net zo als andere scheppingen de wereld bevolken en vergankelijk zijn, dan is uw geest totaal verduisterd en de weg is nog eindeloos lang tot uw uiteindelijke terugkeer, tot vanwaar u bent uitgegaan, tot uw God en Vader van eeuwigheid. Dan zult u ook in het doel van uw leven op aarde geen zin of bedoeling zien. Uw gedachten zijn alleen op het aardse gericht en u geeft zelf uitdrukking aan uw totaal veranderd wezen, door uw verkeerde houding tegenover Mij - uw God en Schepper.

Bezie slechts uzelf en vraag u des te vaker af wat de reden van uw menszijn wel mag zijn. Denk er over na wat u bent en waar u vandaan bent gekomen. Houd uzelf niet voor zo minderwaardig door te denken dat u met uw lichamelijke dood weer vergaat in 'n niets. Want dan stelt u zichzelf nog onder een dier dat niet denken kan, want u gebruikt uw verstand niet dat u gegeven werd. Reeds uw vrije wil en uw verstand moesten een bewijs voor u zijn van een Macht die u schiep en WIER scheppingen van de grootste wijsheid blijkt geven.

Deze "Macht" heeft beslist niets gebrekkigs buiten zich geplaatst, maar wezens in hoogste volmaaktheid. Maar u, mensen weet niet dat u die wezens bent die van Mij afvielen. Daarom wijs Ik u steeds weer op uw vrijwillige afval en ook op mijn liefdevolle zorg, om u tot een vrijwillige terugkeer te bewegen.

En daarom alleen probeer Ik u tot nadenken aan te sporen over uzelf, wat u bent en om welke reden u op de aarde leeft. U moet er aan denken welk een wonderwerk van de schepping u zelf bent, hoe kunstig uw lichaam geschapen is en hoe al zijn functies uitermate knap zijn ingericht. Daaraan zou u al moeten zien dat u van goddelijke oorsprong bent en dat uw Schepper een hoogst volmaakt Wezen moet zijn, die buiten zich deze schepselen liet ontstaan, die denken en willen kunnen en daarom tot wat anders bestemd moeten zijn dan alleen maar uw weg over de aarde te gaan en de aardse verplichtingen na te komen - en dan weer te vergaan. En kon u maar tot dit inzicht komen dat uw aardse leven een zin en een doel moet hebben, dan zou u ook moeite doen deze te doorgronden en dan zou ook de weg omhoog voor u verzekerd zijn. Want dan was u zich bewust van uw verantwoordelijkheid en de ene goddelijke eigenschap na de andere zou weer in u boven komen, omdat uw oersubstantie

goddelijke kracht is, die u tot het afstand doen van uzelf aanspoort. Dan zult u ook de verbinding met Mij zoeken en Mij dus ook de mogelijkheid geven u weer met mijn liefdekracht te doorstralen - en dan zult u weer zijn wat u was vanaf het begin der tijden.

Amen

BD.8414

17 februari 1963

Het belang van het aardse leven als mens

Uw bestaan als mens is de laatste trede op de ontwikkelingstrap van het eens gevallen wezen, dat als ziel in u belichaamd is en nog door een stoffelijke uiterlijke vorm is omhuld, met het doel deze nu te overwinnen en als geestelijk wezen dit omhulsel te kunnen verlaten, om het geestelijke rijk binnen te gaan. In dit aardse bestaan kan de laatste verandering tot het oerwezen weer plaatsvinden, als de vrije wil juist gericht is, dus er bewust weer naar streeft naar Mij te gaan - van wie het zich eertijds vrijwillig verwijderde. En deze verandering is zeer wel mogelijk omdat de mens een overvloed van genade geschonken wordt en met het juiste benutten van die genade ook over de kracht beschikt zich van al het onzuivere te reinigen en geheel in de goddelijke ordening te leven. Dus een leven in liefde te leiden, waardoor hij ziel en lichaam vergeestelijken kan en bijgevolg de terugkeer tot Mij voltrokken is.

De mens kan echter ook alle genaden die tot zijn beschikking staan veronachtzamen, en in plaats opwaarts te gaan weer op de diepte afstevenen. Hierbij zal hij niet gehinderd worden omdat hij een vrije wil heeft als teken van zijn goddelijke herkomst. Maar hij bereidt zich dan zelf weer een verschrikkelijk lot van kluistering, dat weer eindeloze tijden duurt tot hij weer bevrijd wordt.

U wilt niet geloven hoe belangrijk het bestaan op de aarde voor u, mensen is en daarom bent u zo lauw met betrekking tot uw aardse opdracht. Maar het gaat uiteindelijk om uw eigen lot, en uzelf moet de gevolgen dragen. En uw lot dat u uzelf bereid hebt, kan niet van u worden afgenomen. U hebt de keuze tussen een eeuwigdurende zaligheid of een eindeloos lange smartelijke toestand. Maar u doet er slechts weinig voor, u de eerste te verwerven, eerder vervolgt u onverschillig uw aardse weg. En als u er opmerkzaam op wordt gemaakt door uw medemensen die op de hoogte zijn van de grote betekenis van het aardse leven - dan hoort u hen ongelovig aan. U laat u niet beïnvloeden maar houdt uw medemensen voor fantasten, in plaats van zelf na te denken wat de reden van uw aardse leven wel kan zijn.

En steeds weer zullen er in uw leven dingen gebeuren die u tot nadenken kunnen aansporen. Steeds weer zullen uw gedachten door gesprekken, door het lezen van

boeken of eigen ervaringen in die richting worden geleid, opdat u zelf nu gaat nadenken en u bezighoudt met vragen die uzelf en uw bestaan op aarde betreffen. Als u maar geloven wilde dat het aardse leven als mens een groot genadegeschenk is, en het u bij juist gebruik onvermoede zaligheid kan opleveren.

Als u maar geloven wilde dat er een zin en doel aan uw aardse leven ten grondslag ligt. Dat u geen "toevalsproducten" bent die geen verantwoording dragen voor de weg op aarde - en waarmee het met de dood van het lichaam is afgelopen. Het is de ziel, de eens gevallen oergeest die tot uiteindelijke bevrijding uit iedere stoffelijke uiterlijke vorm moet komen. En het leven op aarde als mens is de laatste etappe van een eindeloos lange ontwikkelingsgang.

U, mensen bent ik-bewuste wezens. En u bent alleen daarom ik-bewust, omdat uw lichamelijk omhulsel een oergeest in zich draagt die als een ik-bewust wezen eens uit Mij is voortgekomen. Dus niet uw lichaam, uw verstand, veroorzaakt bij u het zelfbewustzijn. Het is de ziel die uw eigenlijke leven is en die ook de mens pas tot een ik-bewust wezen laat worden. Want zonder deze ziel is de mens alleen een stoffelijke buitenkant zonder leven, ook al zijn alle organen aanwezig, die echter zonder de ziel geen enkele functie kunnen uitoefenen. Deze uiterlijke vorm, het lichaam, heeft om te kunnen leven die ziel nodig: een oergeest, die het lichaam pas levend laat zijn en het tot elke werkzaamheid in staat stelt.

U, mensen moet u steeds voor ogen houden dat u met een bepaald doel over de aarde gaat - en u zodoende de beweegredenen ervan en het doel moet trachten te doorgronden. Dan zal u ook uitsluitend gegeven worden door gedachten die Ik u zelf zal ingeven, opdat u tot inzicht komt. Steeds weer zal Ik u daarom mijn boden sturen en proberen door hen u ertoe te brengen na te denken. Het zal u waarlijk alleen maar tot zegen zijn als u niet onverschillig door het leven gaat, maar ook de gave van het verstand benut, die u tot de juiste houding tegenover uw God en Schepper kan voeren - en u dan ook zeker tot het juiste inzicht komt. Want Ik draag waarlijk zorg voor ieder mens afzonderlijk dat hij de korte genadetijd als mens goed gebruikt en zijn einddoel bereikt, dat zijn ziel weer terugkeert tot Mij - van wie zij eens als geschapen geest is uitgegaan.

Amen

BD.8458

5 april 1963

Opheldering over de oergeest en zijn afval

Al Mijn zorg gaat uit naar u die Mij dienen wilt in de laatste tijd voor het einde, want u moet nog veel dwaling rechtzetten die Ik u blootleg en u daarom de middelen in de

hand geef er tegen in te gaan, wat u nooit zou kunnen zonder het toezenden van mijn woord uit den hogen. Ik weet waar het denken van de mensen nog verward is. Ik weet, waar er zich opvattingen in hen hebben vastgezet die zij niet graag willen opgeven, die echter niet volgens de waarheid zijn. Ik wil allen opheldering geven, Ik wil het denken verlichten van hen die van Mij uit de opdracht hebben de waarheid te verspreiden.

Ik kan u altijd alleen weer dezelfde uitleg geven, dat u door Mij eens uitgestraalde wezens bent, die hun bestemming niet na kwamen omdat zij tegen Mij in opstand kwamen. Wat Ik nu uitgestraald heb als kracht, waren ik-bewuste schepselen, in staat na te denken en met een vrije wil begiftigd, dus geen dode mechanismen. Zij hadden het leven in zich, want mijn kracht, die hun oersubstantie was, is en blijft iets levends - dat aanspoort tot gestadige werkzaamheid. Deze kracht dus gaf Ik de vorm van wezens, wat echter geestelijk te verstaan is. Zij konden elkaar wederzijds aanschouwen als schitterende schepselen in het stralendste licht. Ieder uitgestraald schepsel was ook een wezen op zich. Het was als onafhankelijk voortgebracht en werd voortdurend met mijn liefdekracht doorstraald. Het waren evenbeelden van mijzelf. Het waren miniaturen van mijn eigen Wezen, die zelfstandig in kracht en licht konden werken en hoogst volmaakt waren, omdat uit Mij alleen het volmaakte kan voortkomen.

Deze wezens werden Mij ontrouw en veranderden dus door hun vrije wil in het tegendeel. Zij verloren hun volmaaktheid, werden gebrekkig en ellendig, want het goddelijke liefdelicht dat hen doorstraalde, wezen zij af en als gevolg daarvan ont deden ze zich van het goddelijke. De wezens echter bleven bestaan, alleen de liefde gaven zij prijs. En dit was mogelijk omdat zij als bewijs van hun goddelijke oorsprong ook een vrije wil bezaten, die zich naar iedere richting kon ontplooien en die zich voor de tegengestelde richting uitsprak. Het wezen heeft dus de liefdekracht van God - mijn voortdurende liefdeaanstraling afgewezen, en dat verklaarde zijn val in de diepste diepte, omdat het onbekwaam werd werkzaam te zijn en in zijn substantie verhardde. Het door Mij in alle volmaaktheid geschapen wezen heeft zich dus vrijwillig van Mij verwijderd en begaf zich steeds meer naar de diepte.

Deze afval van de geesten van Mij is u steeds weer duidelijk gemaakt en u weet waarin deze afval van Mij bestond: dat mijn liefde werd afgewezen. Het wezen werd daardoor onbekwaam om te werken. Omdat echter het wezen in zichzelf door Mij uitgestraalde kracht was, die niet passief kon blijven, moest die kracht zich op een andere manier doen gevoelen. En dat werd dus mogelijk doordat deze kracht omgevormd werd tot schepping en nu naar mijn wil werkzaam was, dus verrichtte het gevallen wezen een dienende functie in 'n andere vorm - onderhevig aan de wet van "je moet". Wat gekluisterd door de scheppingswerken gaat met het doel van een langzame opwaartse

ontwikkeling, dat is het gevallen geestelijke schepsel dat eens uit Mij is voortgekomen.

Het is het wezen dat Ik als hoogst volmaakt schiep, dat Ik als zelfstandig buiten Mij plaatste als mijn evenbeeld, en dat zich nu op een smartelijke weg om over terug te keren, weer moet omvormen tot wat het oorspronkelijk is geweest. En er kan u geen duidelijker antwoord gegeven worden als u vraagt waar de geest gebleven is, toen het wezen viel.

Over welke geest spreekt u? Ik heb geestelijke wezens geschapen en dezen zijn afgevallen van Mij. De ziel is dus niet de ziel van een geest, nee, de ziel zelf is de eens gevallen oergeest, die zich met het doel van uiteindelijke voltooiing in de mens belichaamt. En belichaamt zich een niet gevallen oergeest, dan is diens ziel gewoonweg deze oergeest en niet slechts een deel er van.

Dat nu alle gevallen geesten ook steeds met zorgen worden omringd gedurende het hele proces van terugkeer door wezens van het licht, die helemaal zijn ingegaan op mijn wil tijdens hun beproeving - zal u steeds weer duidelijk worden. Want deze lichtwezens vinden hun geluk daarin, bij te dragen aan de uiteindelijke terugkeer van de gevallenen. Hun overgrote liefde draagt steeds zorg voor alle schepselen. Zij zorgen steeds voor nieuwe omhulsels die de gevallen geesten een opwaarts gaan mogelijk maken. Want de liefde zal altijd naar mijn wil werkzaam zijn en daarom ook voortdurend toestromen naar wat nog onvolmaakt is, opdat het zich bewust verandert tijdens het leven op aarde en weer dat wordt wat het in het allereerste begin was. En deze ommekeer wordt daarom ook alleen door de liefde tot stand gebracht die het wezen als mens nu zelf moet ontsteken om weer de vereniging met Mij te vinden, die het tot een gelukkig wezen maakt tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.8564

20 juli 1963

Het proces van het terugbrengen

Niets kan voor eeuwig verloren gaan wat eens door Mij en mijn kracht is ontstaan. Het blijft bestaan omdat het onvergankelijk is en keert ook onherroepelijk tot Mij als de Krachtbron van eeuwigheid terug, omdat dit in de wet van mijn eeuwige ordening gegrondvest is. Toch kon het wezenlijke dat uit Mij is voortgekomen als volmaakt, goddelijk schepsel uit vrije wil omslaan in het tegendeel. Het kon zijn volmaaktheid prijsgeven en zich vormen tot een wezen dat zich verzet tegen God.

En dat heeft het gedaan en het werd door Mij niet gehinderd omdat Ik een plan nastreefde. Want Ik stelde Mij voor alle geschapen wezens een doel: dat zij tot mijn

"kinderen" zouden worden, die Ik mijzelf niet kon scheppen maar die zich in vrije wil zelf daartoe moeten vormen. En dus verhinderde Ik niet dat zij van Mij afvielen, maar bereidde voor al deze wezens een proces voor om hen terug te brengen. Ik vormde de eens van Mij als wezens uitgestraalde kracht om tot scheppingswerken van allerlei soort. Ik liet de wezens uiteenvallen in ontelbare partikeltjes door welke ook scheppingswerken tot leven gebracht werden. En zodoende werd die kracht nu werkzaam volgens mijn wil, dat wil zeggen: gehoorzaam aan de natuurwet verrichtte ieder scheppingswerk de hem toegewezen opdracht, want niets liet Ik ontstaan zonder zin of doel.

Ieder scheppingswerk had zijn bestemming en mijn liefde, wijsheid en macht lieten dus een aardse wereld ontstaan die al die gevallen zielspartikeltjes omsloot, die zich nu langzaam positief ontwikkelden opdat ze zich eens weer als een afzonderlijk individu zouden aaneensluiten, opdat ze zich eens weer als de eens gevallen oergeest in een mens zouden belichamen, om dan de laatste beproeving van de wil te doorstaan, namelijk zich vrijwillig naar Mij te keren, zoals het scheppingswerk zich eertijds vrijwillig van Mij had afgekeerd.

Deze eindeloos lange ontwikkelingsgang betekent nu voor het in partikeltjes opgeloste oerwezen een weg van dienen in tegenstelling tot de val, die veroorzaakt was door de arrogantie en de heerszucht van het wezen. De terugkeer kan alleen plaatshebben door onafgebroken dienstbaar te zijn, wat nu weliswaar in de "je moet toestand" geschiedt, tot dan ooit het wezen tijdens zijn bestaan als mens, vrijwillig dienen moet, aangespoord door de liefde, wat dan ook 'n zekere voltooiing op deze aarde garandeert.

Het is een eindeloos lange weg die het eens gevallen wezen moet afleggen, tot het in de staat van wilsvrijheid als mens zijn laatste beslissing nemen kan. En deze weg is zo ontzettend smartelijk, dat de mens de herinnering er aan ontnomen is - want hij moet vrij beslissen. Van dit lijden en deze ellende uit de gekluisterde toestand te weten zou hem onvrij maken in zijn denken en willen als mens. Want de angst zou hem drijven tot de juiste beslissing, wat echter voor de ziel en haar voltooiing geheel waardeloos zou zijn. De mens moet vrij en uit liefde dienen en zichzelf daardoor tot voltooiing brengen en daarom gaat hij zijn weg over de aarde.

Want de mens is de eens gevallen oergeest, voor wie door mijn eindeloze liefde alle mogelijkheden ontsloten zijn weer te worden wat hij eertijds was: een hoogst volmaakt wezen, dat nu echter in vrije wil de volmaaktheid heeft bereikt die Ik het niet geven kon en nu is "het werk van mijn handen" voltooid en tot mijn evenbeeld - tot mijn kind geworden.

Dat is het doel dat Ik Mij gesteld heb vanaf het allereerste begin, waar echter een eindeloos lange weg van ontwikkeling voor nodig was en wat als mijn heilsplan van

eeuwigheid is op te vatten. En zo weet u, mensen dat u dat gevallen geestelijke bent dat zich vlak voor het einddoel bevindt, dat daarin bestaat dat u zich uit vrije wil met Mij verbindt, wat weer betekent dat u zich moet omvormen tot liefde om u met Mij als de eeuwige Liefde te kunnen verenigen.

U weet nu dat uw bestaan niet pas als mens begonnen is, dat u al eeuwige tijden bestaat. Dat u niet uit Mij bent voortgekomen in een staat die niet volmaakt kan worden genoemd, want u heeft zwakheden en gebreken. U bent geen volmaakte schepselen en kunt dus ook nooit ofte nimmer in deze toestand uit Mij zijn voortgekomen, die alleen het volmaakte scheppen kan.

En deze kennis moest u al te denken geven en u tot het inzicht brengen dat uw aardse leven ook een doel moet hebben, namelijk weer die volmaaktheid te bereiken waarin u zich eertijds bevond en die u zelf vrijwillig prijs gaf. Dus kent u dan ook uw opdracht die daarin bestaat uzelf tot liefde te veranderen, die uw oerelement is. Want u bent in uw diepste wezen hetzelfde als Ik. U bent nu als mens weliswaar nog ver van uw volmaaktheid verwijderd. U bent en blijft echter goddelijke schepselen, die nooit meer kunnen vergaan en voor wier voltooiing Ik altijd weer zorg zal dragen, die Ik nooit los zal laten en die eenmaal vast en zeker het laatste doel bereiken: met Mij op de innigste wijze verenigd te zijn en te blijven tot in alle eeuwigheid.

Dat u als mens daar weinig over weet, ligt aan uw slechts zwakke graad van liefde, anders zou u het volste inzicht bezitten, maar dan zou ook al uw voltooiing nabij zijn. Deze kennis daarover wordt u door Mij gegeven zodra u bereid bent die aan te nemen. Als u maar verlangde iets te weten te komen over de samenhangen die uzelf, uw God en Schepper van eeuwigheid en de gehele schepping betreffen. Dan zou u waarlijk in alle waarheid daarover worden onderricht. U zult dan uw weg over de aarde bewust gaan met als doel de uiteindelijke vereniging met Mij. U zult de volmaaktheid bereiken en een leven in zaligheid, dat eeuwig voortduurt.

Amen

BD.8573

28 juli 1963

De vergeestelijking van ziel en lichaam - Wat is het materiële lichaam?

Iedere vraag wil Ik u beantwoorden op een manier die voor u begrijpelijk is, zelfs als de diepste samenhangen u nog niet begrijpelijk zijn vanwege uw lage zielerijpheid. Toch zult u over vraagstukken die u bezig houden en die u alleen niet vermag op te lossen niet in 't onzekere gelaten worden.

Het zal net zo licht in u worden als u licht begeert. De samenstelling van de ziel van de mens heeft zich op dezelfde wijze toegedragen als het uiteenvallen van het wezen en heeft plaatsgevonden na haar afval van Mij, na de verharding van zijn substantie.

De afzonderlijke partikeltjes die door de scheppingswerken zijn heen gegaan met het doel uit te rijpen, worden weer verzameld: gesteenten, het planten- en dierenrijk lieten alle partikeltjes die tot een gevallen wezen behoren weer vrij, en deze sloten zich tenslotte weer aaneen en vormden dan de ziel van de mens. Dus is deze ziel de eens gevallen oergeest die moet terugkeren tot Mij, van wie hij is uitgegaan, als hij in het aardse leven zijn laatste wilsproef doorstaat - waarvoor zijn vrije wil noodzakelijk is. Deze ziel belichaamt zich in een omhulsel van vlees, in een stoffelijk lichaam en dit bestaat uit ontelbare geestelijke substanties die nog in het begin van hun positieve ontwikkeling staan. Want alle materie is het geestelijke dat aan het begin van zijn ontwikkeling staat, dat reeds het rijpere geestelijke in zich bergt, dat daarin dienen moet en zo tot ontwikkeling komt. De "materie" dus heeft een zeer lange weg voor zich tot ook zijzelf zich als "ziel" kan belichamen. Toch kan de weg van elke geestelijke substantie van verschillend lange duur zijn. Het geestelijke in de materie kan sneller uitrijpen, ook kan echter de materie zelf sneller tot 'n uiteenvallen komen als haar dienende functie zonder weerstand vervuld wordt, als de tegenstand van het geestelijke dat nog gekluisterd is in de materie vlugger afneemt, en dienstbaar is.

Dit zal steeds dan het geval zijn als het zich in een omgeving bevindt waarin een bewust streven naar Mij te bemerken is, wat al het geestelijke als een weldaad ondervindt en waarvan de ontwikkelingsweg ook afgekort wordt, omdat het vaak de mogelijkheid krijgt te dienen.

U moet dat zo verstaan: waar nog een hang naar de materie is, waar geen geestelijk streven te bemerken is - daar wordt de materie "opgepot". Haar wordt weinig gelegenheid gegeven te dienen, en de gekluisterde toestand in deze materie wordt verlengd, zoals hij echter ook zeer verkort kan worden als de mens geen vermeerdering van aardse goederen nastreeft, en het weinige dat hij bezit steeds gelegenheid geeft te dienen.

Dan draagt de mens zelf door zijn instelling tegenover Mij en de materie bij tot een sneller uiteenvallen ervan, en het daarin gebonden geestelijke zal heel wat vaker zijn uiterlijke gedaante kunnen verwisselen en sneller tot rijpheid komen en ook in minder tijd dat stadium bereiken waarin alle partikeltjes zich verzameld hebben en waarin nu de belichaming als ziel in de mens kan plaatsvinden. Zo ook is het aardlichamelijke omhulsel van de ziel nog geconsolideerde materie waarvan de substanties tot een eertijds gevallen oergeest behoren, die eveneens ooit zelf als ziel de wilsproef op aarde af moet leggen. Gelukt het nu een mens tijdens zijn leven op de aarde tegelijk met zijn ziel ook zijn vleselijk lichaam te vergeestelijken, wat weliswaar zelden voorkomt

maar toch mogelijk is, dan zullen de geestelijke substanties ervan zich bij de ziel aansluiten en een bepaalde geestelijke rijpheidstoestand bereiken, zodat nu ook van de kant van de lichtwezens aan wier zorg de gevallen geesten zijn toevertrouwd, ook op het nog in de uiterlijke vorm gekluisterd wezenlijke zo ingewerkt wordt dat het snel tot uitrijpen komt - omdat een ziel die zo'n vergeestelijking tegelijk met het lichaam tot stand zou brengen overal veel kracht uitstraalt op alle substanties van die ziel - die de ontwikkelingsgang nog moet afleggen.

Die ziel neemt dus haar vergeestelijkt lichaam met zich mee in het geestelijke rijk en zij straalt deze vergeestelijkte substanties dan weer als kracht naar het oerwezen, aan wie ze toebehoren. Dit wezen legt dan zijn ontwikkelingsweg in veel kortere tijd af, omdat het uitgerijpte geestelijke ook een terugval verhindert, wanneer de ziel als mens over de aarde gaat. Want de substanties van het lichaam zijn verlost door de in het lichaam wonende ziel, en kunnen nu nooit meer een terugval ondervinden.

Bovendien zullen ze ook in vorm en kracht op de ziel inwerken en deze tot een verhoogd streven aanzetten, om welke reden de mens er een zeer grote opdracht in moet zien dat zijn lichaam eveneens zal worden vergeestelijkt. Daarom moet de mens alles doen om deze vergeestelijking te bereiken, om niet alleen zijn eigen ziel, maar ook de ziel van wie de substanties hem als stoffelijk omhulsel dient tijdens zijn aardse leven, te helpen.

De aardse materie vergaat wanneer het uur van de dood gekomen is. Maar een vergeestelijkt lichaam sluit zich aan bij de ziel en stroomt dan weer als kracht de oergeest toe aan wie ze toebehoort, zodat deze een merkbare hulp bespeuren zal en nooit meer naar de diepte kan afglijden, omdat de reeds vergeestelijkte substantie dat verhindert. En u kunt door lijden en smarten van het lichaam vele nog onrijpe substanties ervan helpen zich te ontwikkelen. U kunt voor deze geestelijke wezensdeeltjes kleine zoenoffers brengen door in bewuste overgave uw lijden te dragen, dat weliswaar de onrijpe substanties van het lichaam veroorzaken te dragen, wat echter door uw liefde tot al het nog onverloste en uw wil te helpen bijdraagt tot vergeestelijking van het lichaam.

U brengt in uw aardse leven niet alleen uw eigen ziel tot rijping, maar u helpt ook een andere oergeest zich sneller te ontwikkelen als u al het nog lage geestelijke in u, dat nog tot mijn tegenstander behoort, verlost door uw liefde en uw wil te helpen, waar het maar mogelijk is.

Vindt deze verlossing niet plaats, dan gaat ook het lichaam zijn natuurlijke weg: het lost zich op en vergaat en dient weer voor ontelbare kleine en kleinste wezens tot opbouw. Zijn weg is dan heel veel langer, maar eenmaal zullen ook deze substanties alle bijeen komen en vindt ook de laatste belichaming in de vorm plaats op deze aarde.

Bedenk altijd dat de materie het in 't begin van zijn ontwikkeling staande geestelijke is, dat reeds het rijpere geestelijke bevat om dit het dienen mogelijk te maken, waardoor al het geestelijke zich positief ontwikkelt. En de scheiding van lichaam en ziel moet u altijd maken. Dan zult u ook makkelijker begrijpen welke bedoeling en beweegreden het lijden en de smarten van het lichaam hebben en waarom u, mensen de kruisweg van Jezus altijd weer wordt voorgehouden, die moet u navolgen. Want Hij droeg de zonden voor u, mensen. Zijn ziel was geheel zonder schuld en toch heeft Hij onuitsprekelijk geleden!

En wanneer u lijdt, bedenk dan dat u ook voor het geestelijke dat u als uiterlijke vorm dienstbaar is, tot een boetedoening bereid moet zijn, opdat u de volmaaktheid bereikt. Want u kunt de lijdensweg ervan ook belangrijk afkorten. En daarom moet uw liefde u ertoe brengen al wat zondig geworden is te helpen verlossen.

Amen

BD.8575

30 en 31 juli 1963

Opheldering over de materie en haar opdracht

Alle materie is verdichte geest. En zo is de gehele aards-stoffelijke wereld eens door Mij uitgestraalde kracht die in het allereerste begin haar bestemming niet nakwam omdat zij er niet toe gedwongen werd, die echter volgens de wet van eeuwigheid werkzaam moest worden, en daarom omgevormd werd tot scheppingen van allerlei aard - waarvan het functioneren bepaald werd door natuurwetten en dit in gedwongen toestand. Door de wettelijke vervulling van hun taak treedt het geestelijke een steeds hoger stadium van ontwikkeling binnen en zodanig is de schepping in de grond van de zaak geestelijks - op de meest uiteenlopende niveaus van ontwikkeling. Vanaf het hardste gesteente, als plant of dier, omhoog tot de mens toe, gaat de ontwikkeling opwaarts, die gegarandeerd is door een voortdurende dienende werkzaamheid van elk afzonderlijk scheppingswerk. De materie valt steeds weer uiteen, dat wil zeggen: al het geestelijke wisselt voortdurend van uiterlijk en neemt een nieuwe, hogere vorm aan en ontwikkelt zich op die manier tot aan het stadium, waarin het zich als mens mag belichamen om ook nu weer door dienend werkzaam te zijn, zich te bevrijden uit de laatste vorm op deze aarde.

Steeds zullen materiële omhulsels of uiterlijke vormen het rijpere geestelijke bevatten en dit dienen om zich verder te voltooien. De omhulsels zelf worden steeds weer opgelost en de daarin geborgen geestelijke substanties zullen zich eveneens verenigen met substanties van dezelfde rijpheid en hun volgende vorm aannemen, zolang tot alle kracht zich weer verzameld heeft, die in het oerbegin als "wezen" uitgestraald was, en

nu het wezen weer bestaat in zijn vroegere hoedanigheid, echter zonder enige liefde die het eertijds niet meer van Mij wilde aannemen. Deze liefde nu wordt als vonkje aan de nu als mensenziel op aarde levende oergeest toegevoegd, als een genadegeschenk mijnerzijds. En nu kan de mens weer zijn voltooiing bereiken, hij kan weer volmaakt worden zoals hij eens uit Mij was voortgekomen. En dan is het uiteindelijke doel bereikt dat Ik Mij gesteld heb bij het scheppen van de wezens.

Tot het vroegere wezen echter de weg door de scheppingen der aarde is heengegaan, vergaan er eindeloze tijden. Want wat als materie voor u zichtbaar is, had al lange perioden nodig voor haar omvormingen. Want de eerst harde materie, het gesteente, geeft niet zo gauw het geestelijke vrij. En als niet onder invloed van natuurwetten een uiteenvallen van de harde buitenkant plaatsvindt, kunnen eeuwigheden vergaan tot er een losser worden intreedt. Tot deze wereld van gesteenten een lichtere vorm van leven laten zien in die zin, dat ze geheel verandert of ook wel uiteenvalt en het gekluisterde geestelijke vrij laat, dat nu in een minder vaste vorm opnieuw gebonden wordt. En zo zal de nieuwere vorm steeds gemakkelijker oplosbaar worden en al de scheppingswerken geven het geestelijke de mogelijkheid daarin verder te rijpen. En zo komt dit aanvankelijk geheel verharde dode geestelijke langzaam tot leven. Het wisselen van de uiterlijke vorm vindt steeds sneller plaats en in de gehele schepping is er een voortdurend leven en sterven, een worden en vergaan te zien.

Maar het geestelijke heeft eindeloze tijden nodig voor zijn ontwikkelingsgang, die als mens op de aarde beëindigd wordt. En steeds moet onderscheiden worden, dat elke uiterlijke vorm uit geestelijke substanties bestaat die in het begin van hun ontwikkeling staan en dat elke uiterlijke vorm weer geestelijke substanties bevat die reeds een hogere graad van rijpheid bereikt hebben en in die vorm nog verder uitrijpen moeten. En daarom hoeft het uiterlijk omhulsel niet steeds zo gewaardeerd te worden als het geestelijke dat het in zich draagt. Het uiteenvallen van de buitenkant zal altijd een daad van bevrijding zijn voor het gekluisterde geestelijke en tevens een stap omhoog in de positieve ontwikkeling betekenen voor de materie zelf, die als uiterlijke vorm de zielesubstanties omhult. Deze omhulsels hebben nog een lange tijd nodig tot ook zij als bestanddeel van een ziel hun laatste weg over de aarde afleggen.

Maar des te gewilliger een omhulsel zijn dienst verricht, des te sneller gaat het vooruit in zijn ontwikkeling, steeds echter volgens de wettelijke ordening. En zo heeft ook het laatste uiterlijk omhulsel - het menselijk lichaam - een heel grote opdracht, waarbij het nakomen ervan de geestelijke substanties waaruit het lichaam is opgebouwd, ook een snelle vooruitgang van haar ontwikkeling brengen kan, als het lichaam zich geheel naar de eisen van de ziel voegt en dus mede vergeestelijkt kan worden tijdens het aardse leven, wat voor een gevallen oergeest een verkorte aardse weg kan betekenen, wiens toebehoren door buitengewoon dienen en lijden bijdraagt tot een veel snellere terugkeer van die oergeest tot Mij, wanneer deze als mens zijn gang over de aarde

gaat en niet meer de terugval in de diepte hoeft te vrezen omdat deze al uitgerijpte substanties hem een zekere voltooiing verzekeren. De kennis hierover kan u er toe aansporen, geheel bewust de vergeestelijking van het lichaam gedurende het aardse leven na te streven en dus een levenswandel te leiden geheel volgens de geboden van de liefde, omdat de liefde de weg is die tot de totale vergeestelijking van het lichaam voert.

Amen

BD.8658

29 oktober 1963

Het moet licht worden onder de mensen

Een groot geestelijk gebied wordt u mensen ontsloten u, die zich door mijzelf laat onderrichten. Want door mijn boden en tussenpersonen kan Ik allen deze kennis doen toekomen die alleen daar naar verlangen en door een leven van liefde ook in staat zijn het te begrijpen. Het betreft een gebied dat men niet met het verstand kan navorsen, dat voor u, mensen ook onbewijsbaar is en blijft zolang, tot u innerlijk - door de geest - een helder licht geschonken wordt, dat voor u de bewijskracht heeft dat u zich in de ware kennis bevindt.

Onuitputtelijk is dit geestelijk gebied. Uw God en Schepper zal u voortdurend onderrichten en u steeds inzicht schenken, als u tenminste de voorwaarden nakomt die van u gevraagd worden: dat u zich innig met Mij verbindt in het gebed of door daden liefde, want de verbinding met Mij moet aanwezig daar u anders in een eeuwige geestelijke blindheid blijft. Want Ikzelf ben dat Licht. Ik ben Waarheid - Ik ben de Bron waaruit Liefde, Licht, en diepste Wijsheid stroomt. En deze stroom kan alleen vloeien als het contact tot stand is gebracht dat uzelf moet leggen, want u hebt het eervrijwillig afgebroken.

Dan echter wordt voor u een gebied ontsloten dat u als alleen-maar-mens niet betreden kunt, als dit contact met Mij niet bestaat. Alles ligt dan duidelijk vòòr u. U doorziet de geestelijke samenhangen, u begrijpt mijn besturen en mijn werkzaam zijn. Mijn heilsplan van eeuwigheid wordt u onthuld en is u begrijpelijk. U verneemt over geestelijke gebeurtenissen die uw bestaan als mens ten grondslag liggen. U begrijpt ook de verschijnselen in de natuur en kunt wat er om u heen gebeurt, verklaren. Mijn Wezen wordt u onthuld en veel sluiers die nog voor uw ogen hangen trekken op. U kunt ook inzage krijgen in geestelijke werelden, al is het vooreerst alleen in gedachten dat u daarover wordt ingelicht. Want u moet eerst een bepaalde graad van rijpheid bereikt hebben voordat zich uw geestelijk oog opent en een geestelijk schouwen toelaat.

Een kennis die u als mensen volledig ontbreekt zal u geschonken worden door mijn vaderlijke, die u weer in die staat wil zien zoals eertijds voor uw afval van Mij, toen u zich bevond in het helderste licht van het inzicht en zalig was. U moet weer tot die staat terugkeren en kunt dat ook tijdens uw aardse leven als mens bereiken. U moet er echter naar streven, hij kan u niet geschonken worden. U moet zich bewust met Mij verbinden, Mij erkennen als uw God en Schepper, als uw Vader. U moet vurig naar mijn tegenwoordigheid verlangen, die u dan ook genadengaven verzekert van hoogste waarde. Want mijn eindeloze liefde wil zich wegschenken en Ik wil u dus ook weer het heldere licht van het inzicht teruggeven, dat uzelf vertroebelde en dan geheel verloren hebt.

Bedenk slechts in welke geestelijke duisternis de mensheid ronddooft - bedenk dat maar weinigen een sfeer van licht om zich heen scheppen. Dat dus als het ware slechts "lichtvonkjes" opflitsen op de aarde, die weliswaar ieder mens zou kunnen opvangen en die dan voldoende zouden zijn weer een licht te ontsteken in 't hart van een mens die de duisternis zou willen ontvliesen. Bedenk hoe veel gelukkiger de mensen zouden zijn als zij maar een kleine mate aan inzicht zouden bezitten, die zij zelf telkens weer konden vergroten. Dan zult u die reeds een licht in u ontstoken hebt. begrijpen, dat Ik alles zal bevorderen wat er toe bijdraagt dat het licht wordt onder de mensen. U zult begrijpen dat Ik zelf voor Mij ook lichtdragers opleid die Ik met een rijke kennis uitrust, die Ik steeds dieper in de waarheid binnen leid, die alleen uit Mij kan voortkomen. En dat Ik deze lichtdragers weer opdraag hun licht te laten uitstralen, opdat de duisternis die op de mensheid drukt, doorbroken wordt.

Ik wil niet dat u, mensen in dezelfde duisternis het aardse leven verlaat als waarin u het betreden hebt. Ik wil dat u in dit leven als mens weer naar licht verlangt, en uw verlangen zal ook waarlijk vervuld worden. En reeds op de aarde zal het u gelukkig maken als het helder in u wordt, als u leert begrijpen waarom u op aarde bent en wat uw eigenlijke levensopdracht is. Want Ik alleen weet dat deze geest dan pas weer zalig kan zijn, als hij zich in de stroomkring van mijn liefdeuitstraling bevindt. En in deze stroomkring wil Ik hem reeds als mens op aarde binnentrekken en zend hem daarom steeds weer stralen toe die in hem een licht zullen ontsteken, dat dan vanzelf op het Oerlicht van eeuwigheid toe ijlt.

Dat wil dus zeggen, Ik schenk ieder mens vooreerst een beetje kennis dat reikt tot in het geestelijke gebied - dat de mens uit eigen wil kan vergroten. Hij kan gedurig aanspraak maken op de krachtstroom van mijn liefde. Hij kan zichzelf in het bezit stellen van geestelijke rijkdommen als hij deze krachtstroom gebruikt om te werken in liefde en dan ontsteekt de liefde in hem een steeds groter licht.

En licht betekent weten, inzicht en diepste wijsheid, steeds echter op geestelijk gebied dat voor het verstand niet toegankelijk is. Want Ikzelf zal het op Mij nemen die mensen

te onderrichten die zich aan Mij toevertrouwen en Mij om verlichting van hun geest bidden. Dezen zullen een omvangrijke kennis in ontvangst mogen nemen en zo dus langzaam die staat van inzicht binnengaan, waarin zij zich eertijds bevonden. De duisternis zal van hen wijken die mijn tegenstander over hen heeft uitgespreid.

Zij zullen weer tot het licht komen omdat zij bewust de verbinding met Mij - het Oerlicht van eeuwigheid tot stand brengen en zich door Mij weer laten aanstralen zoals eens, toen zij in alle volmaaktheid van Mij zijn uitgegaan.

Amen

BD.8790

25 maart 1964

De onvergankelijkheid van de menselijke ziel

Dit ene mag u als heel zeker aannemen, dat een vergaan van u niet meer mogelijk is omdat mijn kracht eeuwig onverwoestbaar is en u toch de uitstraling van mijzelf bent. En als u dat weet, dan zou u ook alles moeten doen om dit onvergankelijke ook een heerlijk lot te bereiden, want dit ligt alleen in uw macht en hangt van uw wil af. Want u bent wezenlijke schepselen die gevoelig zijn en daarom zowel kwellingen als ook zaligheden zullen ervaren, die echter verminderd en verhoogd kunnen worden, wat uw eigen zaak is tijdens uw leven op aarde.

Omdat u geen precieze kennis bezit over de toestand na uw lichamelijke dood, omdat u niet eens overtuigd bent van een voortleven van uw ziel, laat u het voornaamste in uw aardse leven achterwege en u denkt niet aan datgene wat verder leeft, uw ziel, die u dus in een zalige staat zou kunnen en moeten brengen als u aan het doel van uw leven op aarde zou willen beantwoorden. Het feit van een verder leven na de dood kan u niet bewezen worden, om u niet tot een gedwongen manier van leven aan te zetten. En toch zou u met de juiste wil uzelf de innerlijke overtuiging kunnen verschaffen dat u onvergankelijk bent, maar dat wel alleen als u in een God en Schepper gelooft, die alles liet ontstaan wat voor u is waar te nemen.

Want beschouwt u ieder afzonderlijk scheppingswerk nader vanuit een ontvankelijk gemoed, dan kunt u reeds daarin kleine wonderwerken ontdekken, die een uitermate wijze Scheppersmacht heeft laten ontstaan. En u zou ook vooral hun doelmatigheid inzien, die weer Zijn liefde en wijsheid aantoont. En zodoende moet u tot de conclusie komen dat er een volmaakte Godheid is uit wie alle scheppingswerken zijn voortgekomen. Er zijn aan de volmaaktheid zowel wat plaats als tijd betreft geen grenzen gesteld, dus zijn ook de voortbrengselen van de wil van de hoogst volmaakte macht van de Schepper om vorm te geven, in overeenstemming met Zijn goddelijke wet. Ze zullen ook onbegrensd zijn. Ze zullen niet ophouden te bestaan, wat echter

altijd alleen de geestelijke scheppingen betreft waartoe ook de ziel van de mens te rekenen is. Ook alle scheppingen zijn geestelijke substanties die alleen maar tijdelijk zichtbaar blijven, maar ook na hun ontbinding geestelijk verder bestaan, behalve dat door mijn wil de uiterlijke vorm vergaat, juist om dat wat zich daarin bevindt vrij te geven.

En zo moet u ook uzelf - uw aardse lichaam - beschouwen als slechts een uiterlijke vorm die maar tijdelijk bestaat, die het geestelijke - uw eigenlijke ik - bevat, tot de dood dat uiterlijke omhulsel ontbindt en het geestelijke daarin, dat echter onvergankelijk is en blijft, vrij geeft.

Al in het aardse leven kunt u mensen gestage veranderingen bij de scheppingswerken waarnemen en nagaan. En steeds zal uit het ene het andere ontstaan, en alles wat u ziet heeft geestelijk leven in zich. Het bevat een partikeltje geestelijke substantie, dat zich gestadig vergroot en dus steeds grotere scheppingswerken bewoont, tot tenslotte al deze partikeltjes zich verzameld hebben in de menselijke ziel. Ze werden eens als een ik-bewust wezen door Mij geschapen en zijn daarom ook eeuwig onvergankelijk.

Als u mensen het overtuigd geloof aan de onsterfelijkheid van uw ziel, aan een voortleven na de dood zou kunnen verwerven, dan verandert u ook zeker uw levenswandel. Dan zult u uw ziel een draaglijk of zelfs een zalig lot willen bereiden en niet zonder verantwoording door het leven gaan. Maar de mensen zijn in de eindtijd totaal onverschillig. Wat ze niet weten wensen ze ook niet te kennen en ze nemen genoegen met wereldse prullaria. Ze schenken alleen aandacht aan wereldse zaken en streven niet naar geestelijke kennis. En dan kan de ziel zich na de dood van het lichaam alleen maar in een deerniswekkende toestand bevinden, en moet ze grote ellende doorstaan in het rijk hierna.

Deze kwellingen zou Ik u mensen graag willen besparen. Ik wil u steeds weer opheldering geven over uw onvergankelijkheid die alles verklaart wat u overkomt. Want Ik wil u ertoe brengen na te denken over vanwaar u komt en waarheen u gaat. En als u plotseling de aarde moet verlaten, als uw ziel onverwachts van uw lichaam wordt gescheiden, dan zal het nauwelijks tot haar doordringen dat zij het hiernamaals is binnengegaan, want zij bevindt zich alleen in een andere omgeving en weet niet dat ze overleden is. En haar geestestoestand zal des te meer verduisterd zijn, hoe minder verantwoordelijk ze haar leven leidde op aarde. Maar toch bestaat ze en ze kan voor eeuwig niet meer vergaan. De weg zal eindeloos zijn die zij dan nog moet gaan om slechts een beetje geestelijk verlicht te worden zodat ze een sprankje inzicht krijgt, al naar gelang haar houding in het rijk hierna tegenover het goddelijke gebod van de liefde, dat ook moet worden nagekomen in het hiernamaals, voordat haar een lichte verbetering en een klein beetje inzicht geschonken kan worden. Heeft zij echter al op aarde het geloof in het voortbestaan van de ziel na de dood van het lichaam verworven,

dan zal zij ook haar leven op aarde met meer verantwoordelijkheidsbesef leiden en haar weg omhoog in het rijk hierna kan sneller en gemakkelijker verlopen.

Amen

BD.8943

25 februari 1965

De mens is geen "toevalsproduct" van een scheppende macht

De mens met al zijn ondeugden, fouten en gebreken is makkelijk geneigd te geloven dat hij zo door God geschapen is - tenminste, als hij nog gelooft uit Hem te zijn voortgekomen. Maar deze schepper zou iedere liefde en wijsheid moeten worden ontzegd bij Zijn beweegreden die Hem er toe bracht wezens te scheppen, en dan zou ieder mens slechts het product zijn van een wezen dat dus zelf onvolmaakt was, dat vanuit een gril de mens schiep, maar aan wie nooit de hoogste volmaaktheid zou kunnen worden toegekend.

Wie dus ooit zo'n gedachte kan koesteren, die is nog helemaal zonder licht. Hij vormt van de Schepper en van hemzelf een totaal vals begrip, want het bestaan als mens is maar een stadium van een oneindig lang ontwikkelingsproces. Het is echter tegelijkertijd ook het voornaamste stadium, want gedurende deze tijd neemt het wezen nu als mens de laatste wilsbeslissing - om dan ook weer zijn oertoestand, waarin het eens geschapen is, te kunnen bereiken.

U allen moet weten, dat uw herkomst uit het hoogst volmaakte Wezen eveneens een staat is geweest van hoogste volmaaktheid, en dat u nu in een toestand bent die u uzelf geschapen hebt, die dus niet het werk van uw Schepper van eeuwigheid is geweest. U allen moet weten dat het maar een tussentijdse situatie is die u zelf veroorzaakte door het verkeerd richten van uw wil. Deze toestand zou u echter weer kunnen veranderen in uw oorspronkelijke staat, als uw wil eveneens daartoe bereid zou zijn.

Daarom moet u strijden tegen al uw ondeugden en fouten. U moet proberen uzelf te veranderen en u een toestand scheppen waarin u alle fouten in deugden omzet, waarin u, vanuit een houding die helemaal tegen God gericht is, een verandering realiseert die u in Zijn nabijheid plaatst en u weer de oorspronkelijke staat nadert waarin u eens uit Hem bent voortgekomen.

U kunt nooit het "er zijn" als mens als een afgesloten leven beschouwen. U zou altijd moeten weten dat er een "eerder" geweest is en dat er ook een "hierna" is. Dat u echter in uw bestaan als mens een beslissing moet nemen of u vrij wilt zijn van iedere vorm, of dat u weer terugvalt in een stadium dat u al sinds lang overwonnen had. Maar geloof niet dat u "toevalsproducten" bent van een scheppende macht, die uit willekeur wezens buiten zich plaatste die min of meer met gebreken en ondeugden van allerlei

aard behept zijn. Geloof dat aan deze Scheppingsmacht liefde en wijsheid moet worden toegekend en dat Zij u schiep met de bedoeling om zichzelf, dat wil zeggen: Haar liefde in de geschapen wezens te kunnen laten binnenstralen. Wat evenwel die wezens zelf verhinderd hebben, dat zij dus deze liefde afwezen en daardoor in het tegendeel veranderden, in die wezens die u nu als mens bent - maar altijd met het doel weer uw vroegere hoedanigheid te verwerven.

Beschouw dus uw tijd op aarde alleen maar als een doortocht. Beschouw ze als een in het goddelijk plan voorziene terugvoering tot uw eigenlijke staat, daar u eens hoogst volmaakt uit de Scheppingsmacht bent voortgekomen. En weet dat u in het aardse leven alle moeite moet doen om tegen alle ondeugden te vechten die u beletten weer de vereniging met uw Schepper van eeuwigheid, die uw Vader wil zijn, aan te gaan, dat u echter oneindig zalig zult zijn als deze omkeer u gelukt. Als u de verandering tot liefde mogelijk maakt en u daardoor de liefdestraal van uw Vader weer mag opvangen die u deze zaligheid bereidt. Want dat is alleen uw doel, weer te worden wat u in het allereerste begin was, een in hoogste volmaaktheid staand wezen, zoals u eens uit God bent voortgekomen.

Amen

BD.8945

27 februari 1965

Uitleg over het bestaan als mens

Een eindeloos lange tijd die u waarlijk eeuwigheden zult kunnen noemen bent u reeds op de aarde. Weliswaar niet als de ik-bewuste oergeest, maar in nietigste partikelletjes legde u deze lange weg af die u weer in de oertoestand moet verplaatsen, waarin u zich in het allereerste begin bevond. Als u dit bedenkt dat u door alle scheppingen gegaan bent - daar in alles wat u ziet, wat om u heen als scheppingswerk te beschouwen is een krachtvonk uit Mij moet zijn, daar u anders niet zou kunnen bestaan, dan zult u ook al deze scheppingen leren bekijken als eens door Mij uitgestraald geestelijks dat de verbinding met Mij uit eigen wil verbroken heeft, dat echter, omdat het onvergankelijk is, ook eenmaal weer met Mij in verbinding moet treden - omdat dit wet is en blijft dat de uitgestraalde kracht weer tot Mij terugkeert.

Dan pas zult u het stadium als mens werkelijk waarderen doordat u weer deze bewuste verbinding met Mij tot stand moet brengen. Alle scheppingen om u heen zullen u er aan herinneren dit laatste doel na te streven, als u niet opnieuw de weg door de materie af wilt leggen, waaraan u nu met mijn hulp ontsnapt bent. Dat het zo is moet u geloven, want het komt tot u door de geest uit Mij. Doch alleen zo kan u de gehele schepping verklaard worden. En Ik doe dit met het oog op het naderende einde, om u mensen

opheldering te geven over dat wat u en de hele schepping, in de diepste grond bent. Want de weinigen die hier voor openstaan zien daarin de enige verklaring. Zij zien daarin mijn oneindige liefde, niet te overtreffen wijsheid en eindeloze macht, en ze twijfelen er ook niet aan dat het zo is.

Maar veel meer mensen dwalen rond in duisternis van geest, en om hun de grote verantwoordelijkheid van het aardse leven duidelijk te maken zal een zware taak zijn en meestal ook tevergeefs blijven. En dezen hebben ook de hernieuwde gang door de schepping van de nieuwe aarde te verwachten, als Ik hen niet tevoren reeds oproep van de aarde. Als de mensen zich maar eens ernstig bezig wilden houden met de vraag wat zij zijn, vanwaar zij komen en wat hun eigenlijke opdracht op aarde is, dan zouden talloze lichtwezens hun deze vragen beantwoorden. Op deze vragen zou de een na de andere heldere gedachte volgen en de duisternis zou verdwijnen.

Zolang u echter niet een beetje licht daarover wordt ontstoken, dat de gang over de aarde het laatste stadium is van een ontwikkelingsproces ná een eindeloos lange weg van voorontwikkeling, zolang zult u ook niet bewust van uw verantwoording door het aardse leven gaan. En het grote gevaar bestaat, als u niet een leven in de liefde leidt, dat uw leven op aarde nutteloos is. Zodra u echter in de liefde leeft kunt u toch uw doel bereiken ook zonder iets te weten van uw verleden. Want alleen de liefde die u laat rijpen op aarde is nodig. Daar echter de liefde bekoeld is in de laatste tijd vóór het einde, probeer Ik uw verstand aan te spreken, doordat Ik u de lange weg over de aarde voorhoud en u eens zuiver verstandelijk de langzame ontwikkeling van alle scheppingen uitleg, zodat u daarover gaat nadenken wat uw God en Schepper daarmee bereiken wilde. Ik probeer u alleen aan te sporen om na te denken, want dan kunnen ook de lichtwezens tussen beide komen en u door gedachten uw vragen beantwoorden.

Is er echter helemaal geen liefde meer onder de mensen en weigeren zij ook serieus na te denken, dan is er geen hoop meer op redding. Dan treedt onherroepelijk de wet in werking, die het opnieuw inpassen in de materie bepaalt. Maar mijn worstelen om de zielen zal niet verminderen tot het einde. En waar de mogelijkheid tot een verandering van wil nog bestaat, daar leid Ik mijn genadestroom heen om steeds nog weer het aantal te vermeerderen van hen die zelf beseffen dat ze uit Mij zijn voortgekomen, die weer tot Mij willen terugkeren, die in het rijk van het licht binnen gaan en hun aardse levensdoel bereikt hebben, die de mijnen zijn en het zullen blijven.

Amen

* * *